

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ தற்கால உலகத்தில் இந்தியாவின் பங்கு பற்றி தெரிந்து கொள்வது.
- ❖ வல்லரசுகளுடனான இந்தியாவின் கொள்கைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ நவீன உலகத்தின் எதிர்கால லட்சியங்கள் பற்றி சிந்திப்பது.
- ❖ அணு ஆயுதக்கொள்கைமற்றும் அதனை அமைதி தேவைக்கு பயன்படுத்துவது பற்றி புரிந்து கொள்வது.
- ❖ உலகமயமாதல் மற்றும் அதனுடைய விளைவுகள் இந்தியாவிலும் மற்றும் மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் ஏற்படுத்திய விளைவுகளை ஆராய்தல்.
- ❖ சுற்றுச்சூழல் மாறுபாடு, நீடித்த வளர்ச்சி மற்றும் இந்தியாவின் பங்கு ஆகியவற்றை புரிந்துக் கொள்ளுதல்.

9.1 இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சி (1947-54)

சுதந்திரமும் பிரிவினையும்

சுதந்திரத்திற்கு முன் இருந்த காலக்கட்டத்தில் இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. இரண்டாம் உலகப்போரில் பிரிட்டனின் வெற்றிக்காக இந்தியா தேவையான அளவு மனித சக்தி மற்றும் இதர கருவிகளை பங்களித்தது. 1945ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்து, 1947ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதம் இந்தியா ஆங்கிலேய அரசாங்கத்திடம் இருந்து விடுதலையடைந்ததைத் தொடர்ந்து, இந்தியா தனது வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைத்துக்கொள்ள முடிந்தது. சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் உருவான வெளியுறவுக் கொள்கையில் பல்வேறு காரணிகளின் தாக்கம் இருந்தன. போருக்கு பின்னர் ஏற்பட்ட உலக அரசியல் நிகழ்வுகள் மற்றும் இந்தியாவின் சொந்த அரசியல் சூழல் போன்றவை வெளியுறவுக் கொள்கையினை வடிவமைத்தன.

உலக நாடுகள் ராணுவ ரீதியாக இரண்டு துவங்களாக பிரிந்திருந்தன. அவை தங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக ராணுவ கூட்டணியை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. இரு ராணுவ கூட்டணிகளிலும் பல நாடுகள் இணைந்தன. இந்த இரு கூட்டணிகளும் ஒன்றையொன்று வெற்றிக்கொள்ள எடுத்த முயற்சிகளே பனிப்போர் என்றழைக்கப்படுகிறது. இரண்டு முகாம்களும் ராணுவங்களை கட்டியெழுப்ப பெருமளவு பணம் செலவழித்தாலும், பெரியளவினான போர் தவிர்க்கப்பட்டது. மிகவும் பதட்டமான சூழ்நிலை நிலவியது. புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகள் இந்த இரண்டு இராணுவ முகாம்களின் சண்டைகளுக்கிடையே தங்களுடைய வளங்களை வீணாக்கிக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. அந்நாடுகள் தங்களைக் கட்டமைப்பதற்கு அனைத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டியிருந்தது. அதேநேரத்தில் இரண்டு வல்லரசுகளான அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் இடையே நடைபெற்ற கருத்து ரீதியான

சண்டை பனிப்போரை உச்சத்திற்கு கொண்டு சென்றது. காலனியாதிக்கத்தின் பிடியில் இருந்து புதிய எல்லைகளுடன் தோன்றிய நாடுகளுக்கு உலகளாவிய அளவில் இக்கட்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. மேற்கத்திய சக்திகள் புதிய உலக ஒழுங்கமைப்பை ஏற்படுத்த வேலை செய்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், கண்டங்களுக்கிடையே பெருமளவிலான மனித இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. 1945ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அட்லாண்டிக் சாசனம் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு தோன்றுவதற்கு உலக நாடுகள் முனைப்பாக இருந்தன.

இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைக்கும் சிற்பியாக ஜவஹர்லால் நேரு இருந்தார். அப்போது உலகம் இருந்த நிலைமைகளில் உலக அமைதிக்கான தாக்கத்தைப் பற்றியும், ஒரு புதிய தேசத்தின் தேவைகளைப் பற்றியும் நேரு நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இந்தியாவைப் பொருத்தவரை ஒருமைப்பாடு, ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்பில் அதன் பங்கு, ஒரு அமைதியான உலகத்திற்கான அதன் அர்ப்பணிப்பு போன்றவையெல்லாம் பெரும் சவாலாக இருந்தன. புதிய இந்திய தேசத்தின் சமூக-பொருளாதார மேம்பாடு, நவீனமயமாக்குதல், உலக அமைதி, போர் தவிர்ப்பு, பிற நாடுகளின் அமைதியான ஆக்கப்பூர்வமான உறவு, காலனியாதிக்கத்திலிருந்து ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா நாடுகளின் விடுதலை, ஐக்கிய நாடுகள் சபையை வலுப்படுத்துவது, பிற நாடுகளின் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு ஆகிய இந்தியத் தேவைகளின் அடிப்படையில் நேருவின் அயல்நாட்டுக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது.

1947ஆம் ஆண்டு இந்திய துணைக் கண்டத்தை பிரித்து, பாகிஸ்தான் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்வானது மனித வரலாற்றில் பெருமளவு அகதிகள் புலம்பெயர்வதற்கு காரணமாக இருந்தது. இன்றுவரை இந்தியாவின் வெளியுறவுக்

கொள்கையில் காஷ்மீர் சிக்கலானது தொடர்ந்து அடிப்படை விஷயமாக இருந்து வருகிறது. இதுவே தொடர்ச்சியாக நான்கு போர்களுக்கு காரணமாகியது.

பஞ்சசீலமும் - அணிசேரா இயக்கமும் (1954-1991)

இந்தியா அவசியம் தனது அண்டை நாடுகளுடன் நெருங்கிய நட்புறவை வளர்த்துக் கொள்வது மற்றும் பராமரிப்பது என்பதில் நேரு மிகவும் உறுதியாக இருந்தார். குறிப்பாக சீனாவுடனான உறவில், இரு நாடுகளும் கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாட்டு பிணைப்பில் நீண்ட வரலாறு கொண்டிருப்பவையாகும். இது இந்திய-சீனா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கிடையே 1954ஆம் ஆண்டு நேரு மற்றும் சீன பிரதமர் கு-யென்-லாய்-வுடன் பஞ்சசீல ஒப்பந்தம் ஏற்படக் காரணமாகியது. பஞ்சசீலக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இரு நாடுகளும் உறவுகளைப் பேணுவது என்று இரு நாட்டு தலைவர்களும் முடிவு செய்தனர்.

பஞ்சசீலக் கொள்கைகள்

- ❖ இரு நாடுகளும் ஒன்றின் எல்லையை, இறையாண்மையை மற்றொன்று மதிப்பது
- ❖ ஆக்கிரமிப்பு செய்யாமை
- ❖ ஒவ்வொருவரின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் மற்றவர் தலையிடாமல் இருத்தல்
- ❖ தூதரக அளவிலான சமத்துவம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு
- ❖ அமைதியுடன் இணைந்து வாழ்தல்

இந்த ஒப்பந்தங்கள் யாவும் இருந்த போதிலும், 1962ஆம் ஆண்டு இந்தியாவும்-சீனாவும் எல்லை தொடர்பான விவகாரத்தின் மீது இறுதியாக போரில் குதித்தன. இந்த இரு நாடுகளுக்கிடையேயான எல்லை பிரச்சனை இந்த நாள் வரை இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையைத் தீர்மானிப்பதில் மிகவும் முதன்மையாக உள்ளது. பேச்சுவார்த்தை மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும், பஞ்சசீலக்கொள்கையானது இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் பரிணாம எழுச்சியின் ஒரு முக்கியக் கட்டத்தை குறிப்பதாக இருக்கிறது.

பாண்டுங் மாநாடு

பாண்டுங் மாநாடு (இந்தோனேசியா) 1955ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் தேதி முதல் 24ஆம் தேதி வரை நடைபெற்றது. இதில் 29 நாடுகளின் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டு அணிசேரா இயக்கம் உருவாக்குவது பற்றி விவாதித்தனர்.

பனிப்போர் காலத்தில் இந்தியா தனது கொள்கையை வரையறுக்க வேண்டியிருந்தது. 17 ஆண்டுகள் வெளியுறவு விவகாரத்தினை தனது பொறுப்பில் வைத்திருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு (1947-64) பனிப்போரில் சிக்காமல், இந்தியாவுக்கென்று சொந்த வெளியுறவுக் கொள்கைப் பற்றி தெளிவாக இருந்தார். இந்த நிலைப்பாடு 1961ஆம் ஆண்டு அணிசேரா இயக்கம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. அணிசேரா இயக்கம்

தோன்றுவதற்கு எகிப்தின் கமால் அப்துல் நாசர், கானாவின் குவாமி நிக்ருமா, இந்தோனேசியாவின் அகமது சுகர்னோ மற்றும் யூகோஸ்லேவியாவின் ஜோசிப் புரோஸ் டிட்டோ ஆகியோருடன் சேர்ந்து நேருவும் அதன் நிறுவனத் தலைவர்களில் ஒருவர் ஆவார். கூட்டு சேரமை எனும் கருத்தை "நடுநிலைவகிப்பது" என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது என தொடர்ந்து விளக்கினார், இதன் பொருள் நீதிக்கும் அநீதிக்குமான சண்டையில் யார் ஒருவரும் நடுநிலையோடு இருக்க முடியாது என்பதாகும். கூட்டு சேரமை என்பதன் பொருள் ராணுவ ரீதியாக எந்த ஒரு வல்லரசுகளுடனோ அல்லது ராணுவ முகாம்களுடனோ உடன்பாடு செய்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதாகும். ஆனால், நாடுகளுக்கிடையே உள்ள சிக்கலின் தன்மையின் அடிப்படையில் அமைதியான ஒத்துழைப்பு என்ற நோக்கத்துடன் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வது அணிசேரமை ஆகும். இந்த சுதந்திரமான தெரிவு முறைதான் சீனாவுடனான போரின் போது மேற்கு உலக நாடுகளிடமிருந்து ஆயுதங்கள் கொள்முதல் செய்ய வைத்தது, மேலும் சோவியத் ஒன்றியத்துடன் தூதரக அளவிலான உடன்படிக்கையை 1971இல் வங்கதேச நாட்டுடனான போருக்கு முன்னர் செய்து கொள்ளவும் முடிந்தது.

அணிசேரா இயக்கம் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே இரண்டு வல்லரசு கூட்டணிகளுடனும் அணிசேர்க்கை கூடாது என்ற சிந்தனை இருந்தது. 1955 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாண்டுங் ஆசிய-ஆப்ரிக்க மாநாடு அத்தகைய அணிசேரா கோட்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தது, பின்னர் இதுதான் 1961ஆம் ஆண்டு அணிசேரா இயக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

செயல்பாடு

வகுப்பறையில், உனது ஆசிரியரின் வழிகாட்டுதல்படி "பாண்டுங்கின் பத்து கொள்கைகள்" பற்றி விவாதிக்க.

ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் காலனி ஆதிக்கத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வர குரல் கொடுத்த நேரு, அணிசேரா இயக்கமே அமெரிக்க மற்றும் சோவியத் யூனியனின் ராணுவக் கூட்டமைப்புக்கு மாற்றாக புதிதாக சுதந்திரம் அடையும் நாடுகளுக்கு இருக்கும் என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையை கொண்டிருந்தார். இதுவே அணிசேரா இயக்கத்தின் மையக் கருத்தாகும், பல புதிய நாடுகள் இதன் ஒரு பகுதியாக மாற முடிவு செய்தன, அவை பனிப்போர் அரங்கத்தின் ஒரு அங்கமாக தங்களது நாடு இருக்க விரும்பவில்லை.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியும் மற்றும் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலும் (1991-முதல் தற்பொழுது வரை)

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து தாராளமயம், தனியார்மயம் மற்றும் உலகமயமாதல் போன்றவை எழுச்சி பெற்றன. இந்தியாவை பெருமளவு சோசலிச பொருளாதாரத்தில் இருந்து சந்தைப் பொருளாதாரத்திற்கு நகர்த்திச் சென்றது. இந்தியா இதன் பிறகு அந்நிய நேரடி முதலீட்டிற்கு (FDI) தனது கதவுகளைத் திறந்து விட்டது. பின்னர் இது அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளுடனான உறவுகள் மேம்பட உதவியாக அமைந்தது.

தற்காலத்தில் இந்தியா புது வகையான சவால்களை சந்திக்கிறது, மாறிவரும் புவியார் அரசியல் தன்மைகளினால் மையக்கரு மாறாமல், அதன் வெளியுறவுக் கொள்கைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தெற்கு ஆசியாவின் சீனா, உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக ஆகியிருக்கிறது. அது நமது அண்டை நாட்டு வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகிறது. வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்துடன் இந்தியாவும், ஒரு

மண்டல அளவிலான சக்தியாகிறது. எனவே முன்பு எப்பொழுதும் இல்லாத வகையில் அதற்கு இன்னும் அதிக உலகளாவிய பொறுப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து இந்தியா தன்னுடைய நலனைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகவும், தன்னுடைய அண்டை நாடுகளுடன் நல்லுறவுகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்காகவும் தனது வெளியுறவுக்கொள்கையில் சில மாறுதல்களை செய்ய வேண்டியுள்ளது.

இந்தியா மற்ற நாடுகளுடன் உறவை பேணுவதற்கான மற்ற காரணிகளாக பாதுகாப்பு மற்றும் பொது பயன்பாட்டிற்கு அணு ஆற்றலை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வலிமையை தன்னகத்தே கொண்டிருத்தல், முக்கிய சர்வதேச அமைப்புகளான பிரிக்ஸ் (BRICS), ஜி 20 (G20), ஷாங்காய் அமைப்பு (SCO) ஏவுகணைத் தொழில்நுட்ப கட்டுப்பாடு அமைப்பு (MTCR) போன்ற அமைப்புகளில் உறுப்பினராக உள்ளது போன்றவற்றைக் கூறலாம். இந்தியா தனது அடையாளத்தில் தொடர்ந்து உயர்ந்து வருவதால், உலகத்தில் உள்ள பல வலிமையான நாடுகள், ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்பு சபையில் இந்தியாவை நிரந்தர உறுப்பினராக இணைக்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்து வருகின்றன. இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் சாராம்சத்தை நாம் சுருக்கமாக குறிப்பிட வேண்டுமானால், இஸ்ரேல், ஈரான், பாலஸ்தீனம் மற்றும் சவுதி அரேபியா போன்ற மாறுபட்ட பண்புகளை கொண்ட நாடுகளுடன் நட்புறவை வைத்திருக்கும் மிகவும் அரிதான தனித்தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரே நாடு இந்தியா எனலாம்.

9.2 இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகள்

வரலாறு

அமெரிக்கா உடனான
முறையான அரசியல் உறவு
இரண்டாம் உலகப் போர் கால
கட்டத்தில் தொடங்கியது.
முதன்முதலாக 1940-ஆம்
ஆண்டு தாமஸ் வில்சன்
மற்றும் சர் கிரிஜா சங்கர் பாஜ்பாய் ஆகிய
தூதர்களை பரிமாறிக் கொள்வது நிகழ்ந்தது.

இது டில்லியில் தூதரக அலுவலகத்தை
நிறுவுவதற்கு காரணமாகியது.

எனினும் 1946ஆம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்து ஹாரி S. ட்ருமன் என்ற குடியரசுத்தலைவரின் தலைமையின்கீழ்தான் இந்திய-அமெரிக்காவுக்கு இடையே முழுமையான முழுநேர தூதரக உறவுகள் தோன்றியது. 1947ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் மேலும் இது வலுப்படுத்தப்பட்டது. ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையின் கீழ், இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை "அணிசேராமை" என்ற கருத்தை அடையாளமாகக் கொண்டிருந்தது, இதன்

விவேகானந்தர் இல்லம்

விவேகானந்தர் இல்லம் சென்னை மெரினா கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இது ஒரு காலத்தில், ஐஸ் ஹவுஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகளுக்கு சான்று பகர்வதாக நிற்கிறது. இந்த இல்லமானது, 1840ஆம் ஆண்டு "டியூடர் ஐஸ்" என்ற நிறுவனம், அமெரிக்காவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பனிக்கட்டிகளை சேமித்து வைக்கும் இடமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. 1847ஆம் ஆண்டு ஹென்றி டேவிட் தோரே (Henry David Thoreau) என்ற கவிஞர் "வால்டன்" என்ற குளத்தில் இருந்து டியூடர் நிறுவனத்திற்கு "ஐஸ் குளத்தில்" இருந்து டியூடர் நிறுவனத்திற்கு "ஐஸ்" களைப் (பனிக்கட்டிகளை) எடுத்துச் செல்வதை "வெய்யிலின் தாக்கத்தால் புழுக்கத்திற்கு உள்ளாயிருக்கும் எனது சார்லஸ் டன் மற்றும் நியூ புதிய ஆர்லியன்ஸ் வாழ்விட வாசிகள் மற்றும் சென்னை, பம்பாய் மற்றும் கொல்கத்தா வாசிகளும் எனது கிணற்றில் இருந்து நீர் அருந்துகிறார்கள்" என்று எழுதினார். இன்னும், 1600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாம் சென்று பார்த்தோமானால், அமெரிக்க வணிகர்கள் தொடர்ச்சியான வர்த்தகத்தையும், லாபத்தையும் தேடி இந்தியா வந்துள்ளனர் என்பது மிகவும் ஆர்வத்திற்கிடமான ஒன்றாகும். பாஸ்டன் நகரில் பிறந்த எலிஹு யேல் என்பவர் 20 ஆண்டுகளாக கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் தலைவராக பணிபுரிந்திருக்கிறார். கனெடிக்கெட் என்ற இடத்தில் இருக்கும் யேல் பல்கலைக்கழகம் இவரின் இறப்பு பிறகு இட்டப் பட்ட பெயரே ஆகும். நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே வட அமெரிக்காவில் இருக்கும் புலம் பெயர்ந்தோர் யாவரும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ராணுவத்தில் வீரர்களாக இருந்து ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு போரில் சண்டையிடச் சென்றவர்களே ஆவர்.

பொருள் என்பது அரசுகளானது, எந்த ஒரு முதன்மையான ராணுவ பலம் கொண்டே அதிகார மண்டலங்களுடன் முறையாக சேர்ந்து கொள்வதோ அல்லது எதிராக நிற்பதோ அல்ல. பொருக்கு பிந்தைய சர்வதேச உறவுகள் யாவும் இரண்டாம் உலகப் போரின் நிகழ்வுகள் மற்றும் அதிகாரத்தின் விளைவுகளால் வழிநடத்தப்பட்டவையே ஆகும்.

பிரிவினையின் பொழுது, காஷ்மீர் ஓர் முடியரசாக இந்தியாவுடன் இணைந்தது. இதனை பாகிஸ்தான் எதிர்த்தது. இது குறித்து பாகிஸ்தான், இந்தியாவுடன் காஷ்மீரின் இணைப்பு சட்டவிரோதமானது, கட்டாயத்தினால் செய்யப்பட்டது என்று கூறியது. 1948ஆம் ஆண்டு இந்த சிக்கல் ஐக்கிய நாடுகளின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, இதன் விளைவாக இந்திய-பாகிஸ்தானுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் ஆணையம் (UNCIP) நிறுவப்பட்டது. இதில் இந்தியா கடுமையாக ஏமாற்றம் அடைந்தது. "இது முழுவதும் தவறான நடவடிக்கை" என்றும், அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து நாடுகளின் செயற்பாட்டினையும் இந்தியா விமர்சித்தது. தொடர்ந்து நேரு ஐக்கிய நாடுகளுக்கு தன்னுடைய முதற்பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

இரண்டு அரசுகளின் தலைமைகளுக்கு இடையே தனித்த ஒத்துணர்வு இல்லாமல் போனதாலும், பரஸ்பரம் இருவரும் குறைக்கூறிக் கொண்டதாலும், இந்திய-அமெரிக்கா இடையிலான உறவு மேலும் விரிசலடைந்தது. சீட்டோ (SEATO) மற்றும் சென்டோ (CENTO) எனப்படும் அமெரிக்கா வழங்கிய (தென்கிழக்கு ஆசிய ஒப்பந்தம் அமைப்பு மற்றும் மத்திய ஒப்பந்தம் அமைப்பு) நேச உடன்படிக்கை அமைப்பு மேலும் உறவை

மேம்படுத்தவில்லை. இந்த அமைப்பில் பாகிஸ்தானை சேர்த்தது மற்றும் பாகிஸ்தான்-அமெரிக்கா ராணுவ ஒப்பந்தம் போன்றவை இருதரப்பு உறவுகளிடையே சிறிதளவு மட்டுமே முன்னேற்றத்திற்கான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. ஐசனோவர் மற்றும் கென்னடி ஆகியோரின் இரண்டாம் முறைபதவிகாலத்தின் போது, அது மிகச் சிறிய காலமாக இருந்த போதிலும் சிறப்பான சூழ்நிலை நிலவியபோதும், இன்னும் அனைத்து காலங்களுக்கான உறவு நிலவுவதற்கு இன்னும் நீண்ட தூரம் இருந்தது.

அமெரிக்காவின் நிதி உதவி திட்டத்தை நிராகரித்து, வியட்நாமில் படைகள் குவிக்கப்பட்டது போன்றவை இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகளை மேலும் பதற்றத்திற்குள்ளாக்கியது.

பொதுச்சட்டம் 480 கீழ் 1954ஆம் ஆண்டு வேளாண் உற்பத்திப் பொருள்களை இந்தியாவிற்கு வழங்குவதற்கு ஐந்து ஒப்பந்தங்கள் இந்திய-அமெரிக்கா இடையே கையெழுத்தானது.

தொழில்மயமாக்கலுக்கு, பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவிகளுக்கு அமெரிக்காவை இந்தியா நாடியபோது, இந்திய-அமெரிக்காவின் உள்நாட்டு (பொருளாதார) திட்டங்களில் தலையிட மற்றும் ஆதிக்கம் செலுத்த முயற்சித்தது. ஆனால், சோவியத் ஒன்றியம் கனரக தொழில்களின் உள்கட்டமைப்பை கட்டி எழுப்புவதற்கு மிகவும் தாராளமான வகையில் உதவிகளை அளித்தது. இந்தியா சோவியத் ஒன்றியத்துடன் வர்த்தக ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இந்திரா காந்தி தலைமையிலான இந்தியா ஒரு தலைப்பட்டசமான அணு-ஆயுதப் பரவல் தடை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு பணிந்துபோக மறுத்துவிட்டது. பின்பு வந்த ஆண்டுகளில் ராஜீவ் காந்தி, தனக்கு முன்பிருந்தவர்கள் போல் அல்லாமல் உலகத்திற்கு இந்தியா ஒரு

இந்திய-அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளுக்கிடையேயான ராணுவம் சாரா அணு ஒப்பந்தம்

அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் W. புஷ் மற்றும்
இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங்

இந்திய குடியரசுக்கும்-அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட இந்திய-அமெரிக்கா ராணுவம் சாரா அணு ஒப்பந்தம் அல்லது இந்திய-அமெரிக்கா அணு ஒப்பந்தமே, 123 உடன்படிக்கை என்றழைக்கப்படுகிறது. இதற்கான அடிப்படை கட்டமைப்பு வேலைக்காக 2005ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 18ஆம் தேதி அன்று கையெழுத்திடப்பட்டது. இது தொடர்பாக இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங் மற்றும் அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் W. புஷ் ஆகியோர்

வெளியிட்ட கூட்டு அறிக்கையின்படி, அதில் இந்தியா தனது ராணுவம் மற்றும் ராணுவம் சாராத அணு உலைகள் அமைப்புகளை தனித்தனியாக பிரித்துக் கொள்வது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டது மற்றும் இந்தியாவின் அனைத்து செயற்பாடுகளையும் சர்வதேச அணு ஆற்றல் முகமையின் பாதுகாப்பின் கீழ் இருக்கும்படியும், அதற்கு கைமாறாக, அமெரிக்கா இந்தியாவுடன் முழுமையான ராணுவம் சாரா ஒத்துழைப்பை வழங்க ஏற்றுக் கொண்டது.

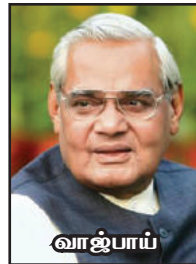
இந்த ஒப்பந்தமானது, இந்தியா "ராணுவம் சாராத" என்று அடையாளப்படுத்திய அணுக்கரு உலை அமைப்புகளை, நிரந்தரப் பாதுகாப்பு என்ற ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வைத்து விட்டு, பிரச்சனைக்குரிய தளவாடங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை, குறிப்பாக ராணுவம் சாரா அணுக்கரு செறிவூட்டல் பணிகள் உள்ளிட்ட, மற்றும் மறுசுழற்சி செய்யும் சாதனங்களை, இந்த சர்வதேச அணு ஆற்றல் முகமைகளின் பாதுகாப்பு வரம்பின்கீழ் வருவதைக் கூட செய்யாமல் விதிவிலக்கு பெறும்படியாக செய்து விட்டது.

2008ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1ஆம் தேதி அன்று, ராணுவம் சாரா அணு உலை எரிபொருள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை பரிமாறிக் கொள்வது ஆகியவை உள்ளடங்கிய ஒப்பந்தத்திற்கு அமெரிக்க மேலவை "செனட்" ஒப்புதல் அளித்தது.

வளர்ச்சி சார்ந்த எழுந்து வரும் பொருளாதாரமாக தனியார் முதலீட்டிற்கு வழி திறந்து விட்டார்.

பனிப்போருக்கு பிந்தைய காலம்

நீண்ட கால காலனியாதிக்க அழிவுகளிலிருந்து மீண்டெழுந்த இந்தியா, சுதந்திரத்திற்கு பிறகு 50 ஆண்டுகளில் மாபெரும் மக்களாட்சி அமைப்பை கொண்ட இந்தியா அமைதியை நிலைநாட்ட உறுதி பூண்டுள்ளது. இந்த இணையதள காலத்தில், இந்தியாவின் பன்மைத்துவம், தகவல் தொழில்நுட்பத்திற்கு மற்றும் ஆங்கிலமொழித் திறமை போன்றவை இந்தியாவிற்கு பெரிய சொத்தாக உள்ளது. இந்த புத்தாயிரமாண்டில், ஆசியாவின் இருபெரும் நாடுகளான இந்தியாவும், சீனாவும் அதிகாரமிக்க நாடுகளாக மிளிரத் தொடங்கியுள்ளன.

வாஜ்பாய்

நரசிம்மராவ்

பில் கிளிண்டன்

இது சர்வதேச அதிகாரம் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி நகர்வதை காட்டுகிறது. நரசிம்ம ராவ் மற்றும் கிளிண்டன் காலத்தில் இந்திய-அமெரிக்கா உறவில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரு நாடுகளுக்கிடையே ராணுவ ஒத்துழைப்பும் ஏற்பட்டது.

பாகிஸ்தான் எல்லைக் கட்டுப்பாட்டு கோட்டை மீறி கார்கில் போரில் ஈடுபட்டபோது அமெரிக்கா அதை கண்டித்து இந்தியாவின் நிலைக்கு ஆதரவளித்தது. அதை இந்தியாவும்

வரவேற்றது. இந்தியாவிற்கு 2000ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கா அதிபர் கிளிண்டனின் வருகை இந்திய-அமெரிக்கா உறவில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை மலரச் செய்தது. வாஜ்பாய் இந்திய-அமெரிக்கா உறவை பற்றி குறிப்பிடும்போது டிஜிட்டல் உலகில் இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் பக்கத்து நாடுகள் மற்றும் பங்காளிகள் என்றார். அதன் பின்பு, அறிவியல் தொழில்நுட்பம், சூழலியல் பாதுகாப்பு, பருவநிலை மாற்றம், கல்வி, எச்.ஐ.வி, சுனாமி மீட்பு போன்றவற்றில் இரு நாடுகளும் ஒத்துழைப்புடன் செயல்பட முடிவெடுத்தன. அதன் தொடர்ச்சியாக புஷ் நிர்வாகத்தின் போதும், இதே இணக்கமான பாதையில் இரு நாட்டு உறவு பயணித்தது. இரு நாடுகளும் இயற்கையாகவே கூட்டாளிகள் என்றும் கூறப்பட்டன. இந்த உறவு, ஒபாமா அமெரிக்கா அதிபரான பிறகு நன்கு பக்குவமடைந்த ஒன்றாக மாறியது, பாதுகாப்பு, அணு ஆற்றல் போன்றவற்றில் புது ஒப்பந்தங்கள் போடப்பட்டன.

அமெரிக்க அதிபர் ஒபாமா மற்றும் இந்திய பிரதமர் நரேந்திர மோடி

எதிர்கால ஒத்துழைப்பு

டிரம்ப் நிர்வாகத்தில் காணப்பட்ட போக்கு உலக நாடுகளுக்கிடையே பதட்டத்தையும், எதிர்வினையையும் ஏற்படுத்தின. புதிய நிர்வாகத்தின் கீழ் தொடர்ந்து இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகள் தொடர்ந்த போதிலும், வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்நுட்ப சிக்கல்கள், "அமெரிக்கா முதன்மை" எனும் கொள்கை போன்றவை எல்லாம் மிகவும் முக்கியமான தடைக்கற்கள் ஆகும். மற்றபடி, ஆழ்ந்த நட்புறவு கொண்டிருக்கின்றன. பாரம்பரியமிக்க இந்திய ஈரான் உறவுகளில் அமெரிக்காவின் தலையீடு இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு சவால்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தியா

வெளியுறவில் எந்த வித தலையீடும் இல்லாத சுதந்திரமான கொள்கையை கடைபிடிக்கிறது.

இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகளின் கால வரிசை		
வ. எண்	ஆண்டு	முக்கியமான நிகழ்வுகள்
1	1949	பிரதமர் நேரு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் செல்லுதல்
2	1978	அமெரிக்க அதிபர் கார்ட்டர் இந்தியாவிற்கு வருகை தருதல்
3	1991	பொருளாதார சீர்திருத்தம்
4	1998	இந்தியா அணு ஆயுத சோதனை செய்தல். அமெரிக்கா இந்தியா மீது பொருளாதார தடை விதித்தல்
5	2000	கிளிண்டன் வருகை, உறவுகள் வலுப்படுத்துதல்
6	2001	அமெரிக்கா, இந்தியா மீதான பொருளாதார தடைகளை நீக்குதல்
7	2005	ஆற்றல் பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தை
8	2005	இந்தியா, அமெரிக்கா புதிய ராணுவ கட்டமைப்பில் கையெழுத்திடுதல்
9	2005	அணு ஒப்பந்தம்
10	2010	பொருளாதார மற்றும் நிதி ஒத்துழைப்பு
11	2010	இந்தியா, அமெரிக்கா பாதுகாப்பு முதல் பேச்சுவார்த்தை துவங்குதல்
12	2010	ஐ.நா பாதுகாப்பு சபையில் இந்தியா நிரந்தர உறுப்பினராகும் இந்தியாவின் முயற்சிக்கு ஒபாமா ஆதரவு
13	2011	அமெரிக்கா, இந்தியா வலைதளப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடல்
14	2015	ஒபாமா இந்தியாவிற்கு இரண்டாவதாக முறையாக வருதல் மற்றும் உறவை மேம்படுத்துதல்
15	2016	இந்தியா ஒரு முக்கியமான ராணுவ கூட்டாளியாக ஒபாமா அங்கீகரித்தல்
16	2019	இந்தியாவின் சிறப்பு வர்த்தக தகுதியை டிரம்ப் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார்

9.3 இந்திய-ரஷ்ய உறவுகள்

சோவியத் ஒன்றியமானது 1947ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவின் மிக நெருங்கிய நண்பனாகவும், ராணுவ ரீதியாக ஒரு பங்குதாரராகவும் இருந்திருக்கிறது. இந்த இரு நாடுகளுக்கு இடையேயான நட்புறவானது பல சவாலான புவியரசியல் மாற்றங்களின் போதும் தொடர்கிறது. அமெரிக்காவைப் போல் அல்லாமல், ரஷ்யாவானது இந்தியாவின் பாதுகாப்பு மற்றும் ராணுவம் தொடர்பான தன்னாட்சி நிலையை வரலாற்று ரீதியாக புரிந்து கொண்டது மற்றும் மதிக்கிறது. அது (ரஷ்யா) இந்தியாவை மிகப் பழமையான நாகரிகம் மற்றும் மிக உயர்ந்தப் பண்பாடு, அறிவாற்றல், பேரறிவு கொண்ட நாடாகப் பார்க்கிறது. இரு நாடுகளுக்கிடையே தொடரும் உறவின் இந்த அடிப்படைப் பண்பானது, கடந்தக் காலங்களில் இரு தரப்பு உறவுகள் மலர்வதற்கு உத்வேகமாக இருந்தது.

தொடக்கத்தில், இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன், சோவியத் ஒன்றியம்(USSR) ஜோசப் ஸ்டாலின் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் பொழுது, இந்தியாவினுடைய சுதந்திரமான வெளியுறவுக் கொள்கை மற்றும் அணிசேரா கொள்கையின் உண்மைத் தன்மையை சந்தேகித்தது. இருந்தபோதிலும், இந்திய-ரஷ்ய நல்லுறவானது, இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவின் 1955ஆம் ஆண்டு ஜன்

மாதம் சோவியத் ஒன்றியத்தின் பயணம், அதனைத் தொடர்ந்து சோவியத்தின் பிரதமர் நிகிதா குருசேவின் 1955ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத வருகை ஆகியவற்றால் சிறப்புற தொடங்கியது.

இதே காலக்கட்டத்தில் தான் இந்தியா, சோவியத் மாதிரியின் அடிப்படையிலான திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் மற்றும் சோசலிச மாதிரியான சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த சகாப்தத்தில் தான் சோவியத் ஒன்றியம் மேற்கு உலகின் தாக்கத்தை கட்டுப்படுத்த, நிதி உதவி, வர்த்தகம் மற்றும் தூதரக உறவு போன்றவற்றை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பயன்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, இந்திய-சோவியத் உறவுகள் உலோகவியல், பாதுகாப்பு, ஆற்றல் மற்றும் வர்த்தகத் துறைகளில் மேம்படத் தொடங்கியது.

இருதரப்பும் 1971ஆம் ஆண்டு இந்திய-சோவியத் அமைதி, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டன. இது இரு நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களில் ஒரு மைல்கல் ஆகும்.

இது, இந்த உடன்படிக்கையில் உள்ளவர்களுக்கு எதிராக ஏதேனும் ராணுவ நடவடிக்கை இருக்குமானால் உடனடியாக ஆலோசனை அளிக்கிறது. 1971ஆம் ஆண்டு இந்திய-பாகிஸ்தான் போரின் போது, சோவியத் ஒன்றியம், இந்தியாவிற்கு ஆதரவாக உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க, ஏற்கெனவே அமெரிக்கா தனது 7-வது கடற்படைப் பிரிவை வங்காள விரிகுடா கடற்பகுதிக்கு அனுப்பியிருந்த நிலையில் அது இந்தியாவிற்கு எதிராக இருக்குமானால் அதனை எதிர்கொள்ள தனது போர் கப்பல்களை இந்திய பெருங்கடற் பகுதிக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதேபோல 1971ஆம் ஆண்டு இந்திய-பாகிஸ்தான் போரின் விளைவு மற்றும் பங்களாதேஷ் நாட்டின் தோற்றம் போன்றவையெல்லாம் இந்தியா மற்றும் சோவியத் ஒன்றியத்தினிடையே ஒரு நம்பிக்கையான நட்புறவை நிறுவியது.

இந்திய-ரஷ்ய உறவுகள் (1991 முதல் இன்று வரை)

1991ஆம் ஆண்டு சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியுடன், இந்தியாவிற்கும் புதியதாக ஏற்பட்ட ரஷ்யாவிற்கும் இடையேயான இருதரப்பு உறவுகள் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு சென்றது. சோவியத் ஒன்றியம் என்ற அரசு இல்லாமல் போய்விட்டதால் 1971ஆம் ஆண்டு செய்து

கொண்ட உடன்படிக்கை செயலிழந்து போனது. ரஷ்யாவும் தனது கவனத்தை அதன் உள்விவகாரங்களிலும், அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பா உடனான உறவுகளிலும் கவனம் செலுத்தியது. இப்பொழுது இந்தியா, பிற வளரும் நாடுகளைப் போல் இருக்கும் ஆர்வமும் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பும் இல்லாத ரஷ்யாவுடன் பரஸ்பர உறவை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இந்திய-சோவியத் அமைதி, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை 1971

- ❖ இந்திய-சோவியத் அமைதி, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கையானது 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 9 ஆம் தேதி கையெழுத்தானது.
- ❖ இரு நாடுகளுக்கிடையே நிலவும் நட்புறவுகளை விரிவாக்கம் செய்ய விருப்பம் தெரிவிப்பது.
- ❖ தேசத்தின் நலன்களை எட்டக்கூடியதாகவும், ஆசியாவிலும், உலகம் முழுவதும் நீடித்த அமைதி நிலவவும், நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதுமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்.
- ❖ சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை மேம்படுத்த தக்கவைக்க உறுதியேற்றுக் கொள்ளுதல், சர்வதேச பதட்டத்தை தணித்தல் மற்றும் காலனியாதிக்கத்தின் அனைத்து (அடையாளங்களையும்) மிச்சம் இருப்பவைகளையும் இறுதியாக இல்லாமல் செய்தல்.
- ❖ அமைதியோடு அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்திருத்தல் என்ற கோட்பாட்டில் தங்களின் உறுதியை, மற்றும் பல்வேறு அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட அரசுகளிடையே ஒத்துழைப்பை உயர்த்திப்பிடித்தல்.
- ❖ இன்று உலகத்தில் உள்ள சர்வதேச பிரச்சனைகள் அனைத்தையும் ஒத்துழைப்பின் மூலமே தீர்க்க முடியும், போரால் அல்ல என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பது.
- ❖ ஐக்கிய நாடுகள் சபை சாசனத்திற்கு கீழ்ப்படிவது எனும் உறுதியை மறு உறுதிப்படுத்துவது ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கிறது.

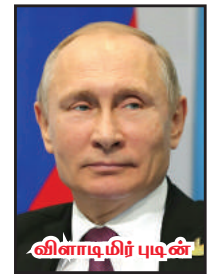
ரஷ்ய அதிபர் போரிஸ் எல்ட்சின் தனது 1993ஆம் ஆண்டு இந்திய வருகையின் போது 1971ஆம் ஆண்டு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை மீண்டும் தூண்டிவிடும் விதமாக புதிய நட்பு உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டார். எனினும் பழைய உடன்படிக்கையின் அடிப்படைத்தன்மை மாற்றியமைக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையானது அமைதிக்கு அச்சுறுத்தல் வரும்பொழுது, ஆலோசனையும் ஒருங்கிணைப்பு மட்டும் இருப்பதாக செய்யப்பட்டது.

ஜோசப் ஸ்டாலின்

போரிஸ் -
யெல்ட்சின்

விளாடிமிர் புடின்

சோவியத் ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்தது போல் அல்லாமல், போரிஸ் எல்ட்சின் இந்தியாவை ஒரு "இயற்கை கூட்டாளி" என்று கூறினாரே தவிர, சிறப்பான உறவு உள்ளது எனும் அளவிற்கு ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. இந்த உறவானது இரு

நாடுகளுக்கிடையே 1990ஆம் ஆண்டுகளின் துவக்கம் வரை இருந்தபோதிலும், இக்காலக்கட்டத்தில் ரஷ்யா உறவு மிகச் சாதாரணமாகவே இருந்தது. இந்தியாவை, ரஷ்யா ஒரளவுக்கு புறக்கணித்தாலும், அது இந்தியாவிற்கு எவ்வித தீங்கையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

எஸ் (S)-400 வான்வழி பாதுகாப்பு முறைக்கான வர்த்தக ஏற்பாடு

முன்னதாக இந்தியாவும்-ரஷ்யாவும், எஸ்-400 வான்வழி பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டிற்கான (Air Defence System) 5.2 பில்லியன் டாலர் மதிப்பிலான வர்த்தகத்திற்கு கையெழுத்திட்டன. இந்த வான்பாதுகாப்பு ஏற்பாடானது 2020ஆம் ஆண்டிற்குள் வழங்கப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எஸ்-400 டிரையம்ப் (triumph) என்பது மேம்பட்ட தரையில் இருந்து வானிற்கு சென்று தாக்கும் ஏவுகணை அமைப்பு முறை ஆகும். இதனை உருவாக்கியது "அல்மாஸ் ஆன்டே" என்ற ரஷ்ய அரசு நிறுவனமாகும். இது எதிரி நாட்டு போர் விமானத்தை மற்றும் கண்டம் தாவும் ஏவுகணைகளை தாக்கி அழிக்கக்கூடியது. இதன் தாக்கும் திறன் 250 கிலோ மீட்டர் தொலைவு ஆகும். மேலும், இதன் சிறப்பு தாக்கும் திறனை 400 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை அதிகப்படுத்தமுடியும்.

விளாடிமிர் புடின் அதிபர் தலைமையிலான (2000 முதல் இன்று வரை) புதிய ரஷ்யா, எல்ட்சின் காலத்து இந்திய-ரஷ்யா இருதரப்பு உறவுகளை மீண்டும் பழையபடி மாற்றி அமைந்தது. ரஷ்யாவானது 2000ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுடன் "ராணுவம் சார்ந்த நட்புறவு பிரகடனத்தில்" கையெழுத்திட்டது. மேலும் 2010ஆம் ஆண்டு இந்த பிரகடனமானது சிறப்பான ராணுவம் சார்ந்த நட்புறவு பிரகடனத்தை அடுத்த நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றது. மாஸ்கோ யூரோ- ரஷ்யா பகுதியின் வல்லரசு என்ற வகையில், இந்தியா போன்ற பழைய நண்பருடன் திடமான நட்புறவு இல்லாமல் ஆசியாவின் தோன்றிவரும் ஒரு சக்தி என்பதை

அடைய முடியாது என்று ரஷ்யா உணர்ந்துள்ளது.

ஒத்துழைப்பிற்கான பகுதிகள்

தற்சமயம், இந்தியா ரஷ்யாவின் ராணுவ தளவாடங்களை கொள்முதல் செய்யும் பெரியளவு இறக்குமதியாளர் ஆகும். சோதனையான காலக்கட்டங்களில் மட்டுமல்லாமல் இந்திய-ரஷ்யா உறவுகளானது மிகவும் வலிமையான தூண் என்பது இரு நாடுகளுக்கிடையே இருந்த ராணுவத் தளவாடங்கள் கொள்முதல் என்பதற்கான ஒப்பந்தமே ஆகும். இந்த ராணுவம் சார்ந்த ஒத்துழைப்பு என்பது பழமையான விற்பனையாளர்-கொள்முதலாளர் என்ற பரிணாமத்தில் இருந்து கூட்டாக உற்பத்தி மற்றும் மேம்பாடு என்ற நிலைக்கு உயர்ந்து - ராணுவ தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்தை இந்தியாவுடன் பகிர்ந்து கொள்வதை வலியுறுத்தும் நாடாக இன்று உள்ளது. இது இருவருக்கும் இடையே சுமுகமான உறவை விதைக்கிறது.

இந்தியா, ரஷ்யா மற்றும் இதர அண்டை நாடுகள், சர்வதேச வடக்கு-தெற்கு போக்குவரத்து பெருவழித் தடத்தை செயற்பாட்டிற்கு கொண்டு வர தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டன. இது இரு நாடுகளுக்கிடையே இணைப்பை முன்னோக்கி செலுத்துவதோடு, இரு நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தக உறவையும் மேம்படுத்துகிறது. நமது பொருளாதாரத்தை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு முக்கியமான புதிய நடவடிக்கையானது, இந்தியா மற்றும் யூரேசிய பொருளாதார ஒன்றியம் தடையில்லா வர்த்தக ஒப்பந்தத்தை துவக்க வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொண்டதாகும். இரு நாடுகளும் மூன்றாம் நாடு ஒன்றில் கூட்டாக பல திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு செயற்படுத்த கூட ஒத்துக் கொண்டன. பங்களாதேஷில் கூட்டு அணுக்கரு உலை உருவாக்கும் திட்டம் மற்றும் வியட்நாமில் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு அகழ்ந்தெடுக்கும் திட்டங்கள் போன்றவை.

அவற்றில் சில, இந்தியா மற்றும் ரஷ்யா பல்வேறுபட்ட துறைகளில் ஆழமான ஒத்துழைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன, அவைகள் முறையே அணு ஆற்றல், வர்த்தகம், எண்ணெய்

மற்றும் எரிவாயு, விண்வெளித்திட்டம், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் போன்றவை மேலும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையுடன், பிரிக்ஸ் நாடுகள் அமைப்புடன், ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்புடன் (SCO) மற்றும் பிற சர்வதேச மன்றங்களுடனும் ஒத்துழைப்பும் ஆகும். இந்த இரு நாடுகளும் மிகவும் சிக்கலான உலகளாவிய சவால்களான தீவிரவாதம், விண்-புறவெளிப் பகுதி ஆயுதமாக்கப்படல் மற்றும் பேரழிவு தரும் ஆயுதங்களைத் தடுத்தல், இணைய பாதுகாப்பு, பருவநிலை மாற்றம் ஆகிய விவகாரங்களில் பொதுவான தளத்தில் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவை ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையில் நிரந்தர உறுப்பினராக்க ரஷ்யாவும் ஆதரவு தெரிவிக்கிறது. இந்தியாவின் நலனில் முதன்மையான மையமானதுமான காஷ்மீர் சிக்கலில் இன்றும் உறுதியான ஆதரவாளராக ரஷ்யா இருந்து வருகிறது.

9.4 இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறவுகள்

செயல்பாடு

இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியம்

இந்தியாவிற்கு வளங்களும், நிபுணத்துவமும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திடம் இருந்து தேவைப்படுவது ஏன்? என்று விவாதிக்க.

காலனியக்காலத்தில் இந்தியாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் இடையே தீவிர தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டது. காலனியாதிக்க நாடுகள் அல்லாத ஐரோப்பிய நாடுகள் கூட இந்திய "மக்களிடையே பணி செய்ய வந்தன" அல்லது இந்திய பண்பாடு மற்றும் கல்வி, சுகாதார சேவை,

சமூக மேம்பாடு ஆகியவற்றில் இந்தியாவின் மேம்பாட்டை ஆய்வு செய்ய வந்தன. ஒருபுறம் காலனியாதிக்கவாதிகளால் (நாடுகளால்) காலனியாக்கப்பட்டு பொருளாதார சுரண்டல் செய்யப்பட்ட காலகட்டமாக இருந்தபோதிலும், இரு நாடுகளுக்கிடையே கருத்துகளும் தொழில்நுட்பங்கள் மட்டும் பரிமாறிக் கொள்ளப்படவில்லை, மாறாக பண்பாடு மற்றும் சமூகத்தின் அனைத்து அடிப்படைப் பண்புகளும் இரு தரப்பிலும் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தியாவின் அடிப்படையான சமூக இயல்புகளுடன் ஊடுருவியது "தேசியம்" எனும் உணர்வு, இது 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பெரிய அளவிலான சுதந்திரத்திற்கான இயக்கம் தோன்றுவதற்கு வழிகோலியது.

வாஸ்கோடகாமா எனும் போர்ச்சுகீசிய மாலுமி 1498ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கும் - ஐரோப்பாவிற்கும் இடையேயான கடல் வழியை கண்டறிந்தார். அது இந்தியாவில் ஐரோப்பாவுக்கிடையே நேரடி வர்த்தகத்தை தொடங்கி வைத்தது.

சுதந்திரத்திற்கு பின்பு உள்ள உறவுகள் (1947 முதல் இன்று வரை)

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவடைந்த நிலையில் ஆங்கிலேய அரசால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் மீது தனது பிடியை தக்கவைத்துக் கொள்ள முடிவில்லை. எனவே இந்தியாவை மத அடிப்படையிலான இரு நாடுகளாக பிரித்துவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறியது.

1947ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இந்தியா ஐரோப்பாவுடன் நெருக்கமாக இருந்தது குறிப்பாக விடுதலையடைந்த நாடுகளின் அங்கம் என்ற வகையில் (Commonwealth) இங்கிலாந்துடன் முதன்மையான உறவுகளைக்கொண்டிருந்தது. இதர ஐரோப்பிய நாடுகளுடனான இந்தியாவின் உறவானது

பனிப்போரின் சாயலால் ஏற்பட்டவையே ஆகும். 1962ஆம் ஆண்டு சீனாவுடன் ஏற்பட்ட போருக்கு முன்பே, அணிசேரா நிலையை இந்தியா தழுவிக்கொண்டதால், சோவியத் ஒன்றியமானது அதன் நெருக்கத்தை அவநம்பிக்கையுடன் பார்த்தது. 1991ஆம் ஆண்டு இந்தியா தாராளமயத்தை துவக்கி வைக்கும் வரை வர்த்தகம், தொழில்நுட்பம், கல்வி ஆகியவற்றில் இந்தியா குறைந்த அளவிலே ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் பொருளாதார உறவுகளில் ஈடுபட்டிருந்தது.

ப்ரெக்சிட் (பிரிட்டன் வெளியேற்றம்)

ஒரு மாதக்கால அமைதிப் பேச்சு வார்த்தைக்கு பிறகு, இங்கிலாந்தும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் பிரசல்ஸ் உச்சிமாநாட்டில் பிரிட்டனின் வெளியேற்றம் முடிவினை ஏற்றுக் கொண்டன.

ப்ரெக்சிட் என்றால் என்ன?

- ❖ ப்ரெக்சிட் என்ற பதமானது "பிரிட்டன்" வெளியேறுவதைக் குறிப்பதற்கான வார்த்தையாகும்.
- ❖ ப்ரெக்சிட் என்பது இங்கிலாந்து (UK) ஆனது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து (EU) வெளியேறுவதாகும். இது 2016ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம் 23ஆம் தேதி நடைபெற்ற பொது வாக்கெடுப்பில் 51.9% வாக்குப்பதிவு, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருந்து பிரிட்டன் வெளியேறுவதற்கு சாதகமாக பதிவானது.
- ❖ லிஸ்பன் உடன்படிக்கையின் 50-வது சட்ட உறுப்பானது, முன்வைத்த இரண்டு ஆண்டு காலக்கெடு நிகழ்வு முறை மார்ச் 29, 2019ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து வெளியேறுவதுடன் முடிவடைகிறது.
- ❖ மார்ச் 21, 2019ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பிய ஒன்றிய சபை, இங்கிலாந்தின் கோரிக்கையை ஏற்று, வெளியேற்றம் கெடுவை ஏப்ரல் 12, 2019 வரை நீட்டிக்க ஒத்துக்கொண்டது.

1994ஆம் ஆண்டு இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை கையெழுத்தானது, இது இந்தியாவை உலகத்தில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்ட நாடு என்ற முதல் அடையாளத்தைப் பெற்றது. இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் இறுக்கமற்ற பொருளாதார உறவு முடிவுக்கு வந்தது. எனினும், 2007ஆம் ஆண்டு முதல் தாராள வர்த்தக ஒப்பந்தத்திற்கு இந்தியா எடுத்து வரும் முயற்சிகளுக்கு 2013இல் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டது. ஐரோப்பிய ஒன்றியமானது 2018-19 ஆம் ஆண்டு 104.3 பில்லியன் வர்த்தகத்துடன் இந்தியாவின் மிகப் பெரிய வர்த்தக கூட்டணியாக இருந்தது, ஆனால் இப்போது முன்னேற்றம் கொண்டுள்ள உறவில் ஐரோப்பாவிலிருந்து பிரிட்டனின் வெளியேற்றமானது நிச்சயம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடனான உறவுகளில் மற்றுமொரு சிக்கலானது, குடியேற்றம் மற்றும் இடம் பெயர்தல் ஆகியவற்றின் மீதான பொதுத் திட்டமாகும். சட்டத்திற்கு புறம்பான குடியேற்றம் மற்றும் குடிமக்கள் இடம் பெயர்வதை ஒழுங்குப்படுத்துவது பற்றிக் கோருவதாகும்.

இந்தியாவும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் வர்த்தகத்தைக் கடந்து சில பொதுவான நலன்களைக் கொண்டிருக்கின்றன, அவை பருவநிலை மாற்றத்தைத் தடுத்தல், ஈரான் அணுக்கரு ஒப்பந்தத்தைப் பராமரித்தல், அணு ஆற்றல், கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் ஒத்துழைப்பை உயர்த்தியது போன்றவை ஆகும். கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையை கொண்டிருக்கும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் கூட்டாட்சி மக்களாட்சி அரசாங்க மாதிரி இந்தியா போன்ற பன்முக காலச்சாரம் உடைய நாடுகளுக்கு ஒரு முன் மாதிரி ஆகும்.

9.6 இந்திய-ஜப்பான் உறவுகள்

வரலாறு

இந்திய - ஜப்பானுக்கிடையேயான உறவுகளில், ஆறாம் நூற்றாண்டிலே பௌத்த மதம் ஜப்பானை சென்று அடைந்ததிலிருந்து உறவுக்கு ஆதாரமாக இருந்தது. ஜப்பான் நாட்டை சேர்ந்த அறிஞர்கள் இந்தியாவில் உள்ள

நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருகை தந்துள்ளனர், அதில் மிகவும் புகழ்பெற்றவர் "டென்ஜிக்கு டோக்குபி" என்ற பயணி ஆவார். இந்த "டென்ஜிக்கு" (Tanjiku) என்பது இந்தியாவைக் குறிக்கும் சீன வார்த்தையாகும், இதன் பொருள் "சொர்க்கத்தின் உறைவிடம்" என்பதாகும். மிகவும் பழைமையான அரசியல் பரிவர்த்தனையானது, இந்தியாவில் இருந்த போர்ச்சுகீசிய காலனிக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையே நிறுவப்பட்டதாகும், குறிப்பாக கோவா மாநிலம் ஆகும்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

ரவிந்திரநாத் தாகூர்

ஜே.ஆர்.டி. டாட்டா

நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ்

தற்காலத்தில், ஜப்பானோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய முக்கியமான நபர்கள் சுவாமி விவேகானந்தர், குருதேவ் ரவிந்திரநாத் தாகூர், ஜே.ஆர்.டி. டாட்டா, நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் மற்றும் நீதிபதி ராதா பிணோத் பால்

ஆகியோர் ஆவர். இந்திய-ஜப்பான் கழகமானது 1903-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது, இதற்கு முன்பான அரசியல் பரிமாற்ற உறவு மெய்ஜி (Meiji) சகாப்தத்தின் போது (1868-1912) நிகழ்ந்தது. அது முதல் இரு நாடுகளும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார உறவுகளைக் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சுதந்திரத்திற்கு பிறகான உறவுகள்

இந்திய-ஜப்பான் இரு நாடுகளுக்கிடையிலான தூதரக உறவுகளானது இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பிறகு, 1952-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுடன் ஜப்பான் செய்து கொண்ட அமைதி உடன்படிக்கையுடன் தொடங்கியது. 1951-ஆம் ஆண்டு டில்லியில் நடைபெற்ற ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிக்கு அழைப்பு விடுத்ததன் மூலம், தூதரக உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்றாகும். இந்த உறவுகள் ஜப்பான் பிரதமர் நோபுக்கே கிஷி மற்றும் இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவும் பரஸ்பரம் பயணம் மேற்கொண்டதன் மூலம் மேலும் வலுவடைந்தது. இந்தியா ஜப்பானின் "யென்" கடன் உதவிப்பெறும் முதல் நாடானது மேலும், இந்தியாவிற்கு கடன் வழங்கும் மிகப் பெரிய நாடாக ஜப்பான் மாறியது. பல இந்திய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சிந்தனையாளர்கள் போருக்கு பின்னரான ஜப்பானின் பொருளாதார மறுகட்டுமானம் வெற்றிகரமாக நடந்திருப்பதை புகழ்ந்துள்ளனர், இந்தியாவும் இதனைப் பின்பற்றியது.

இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் ஜப்பானிய பிரதமர் நோபுக் கிஷி

இந்த இரு நாடுகளுக்கு இடையேயான உறவுகள் பனிப் போர் காலத்தின் போது பின்னடைவை சந்தித்தன. ஜப்பான் அமெரிக்காவுடன் அணி சேர்ந்துவிட்டதால், இந்தியா அணிசேராக் கொள்கையினை தேர்வு செய்து கொண்டது. மேலும், இந்த

உறவுகளானது, 1962-ஆம் ஆண்டு இந்திய-சீனப் போரின் போது நடுநிலை வகித்ததால் தடைக்கல்லாகிப் போனது. 1970-வது மற்றும் 1980-ஆம் ஆண்டுகளில் ஜப்பானுடைய தென்கிழக்கு நாடுகளுடனான பொருளாதார செயற்பாடுகள் ஆழமடைந்தன. ஆசியா என்ற வரையறையின் வரம்பிற்குள்ளே இந்தியா விடப்பட்டது. இந்தியா செய்த அணுக்கரு சோதனையை அதன் அணு ஆயுதப் பரவல் நோக்கத்திற்கு அச்சுறுத்தல் என்பதாகவே கருதியது.

ஜப்பானிய பிரதமர் யோஷிரோ மோரி 2000-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த பிறகு இரு தரப்பு உறவு மேம்படத் தொடங்கியது. சுதந்திரம் மற்றும் மக்களாட்சி விழுமியங்களாக உலகெங்கும் பரப்புவதில் இரு நாடுகளும் இணைந்து செயல்படத் தொடங்கின. அமைப்பு ரீதியான பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த இரு தரப்பு அதிகாரிகளை கொண்ட குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதே போல் பொருளாதாரம், வர்த்தகம், நிதிச் சேவை, சுகாதாரம், சாலைப் போக்குவரத்து, கப்பல், கல்வி என்ற பல துறைகளிலும் ஒத்துழைக்க அதிகாரிகள் கொண்ட குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

பொருளாதார உறவுகள்

இந்தியாவில் ஜப்பான் தனது உற்பத்தி நிறுவனங்களை நிறுவியவுடன் சோனி, யமஹா, ஹோண்டா, டொயோட்டா போன்றவையெல்லாம் வீடு தோறும் இருக்கக் கூடிய பொருள்கள் ஆயின. இந்தியாவின் கார் உற்பத்தி நிறுவனத்துடன் ஜப்பானின் சுசுகி நிறுவனம் இணைந்து மாருதி-சுசுகி எனும் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய கார் உற்பத்தி நிறுவனம் தோன்றியது. இந்தியாவின் பொருளாதார மேம்பாட்டு முயற்சிக்கு, ஜப்பானின் ஆதரவானது ஆற்றல், போக்குவரத்து, சுற்றுச்சூழல் திட்டங்கள் மற்றும் மனிதனின் அடிப்படைத் தேவையுடன்

தொடர்புடையவை போன்றவைகள் முக்கியமானவைகள் ஆகும்.

ஆகஸ்ட் 2000இல் பிரதமர் யோஷிரோ மோரியின் இந்தியா வருகை இந்திய-ஜப்பான் உறவை வலுப்படுத்துவதற்கான வேகத்தை அளித்தது. ஜப்பான் பிரதமர் மோரியும், இந்திய பிரதமர் அடல் பிஹாரி வாஜ்பாயும் "ஜப்பானுக்கும்-இந்தியாவுக்கும் இடையில் உலகளாவிய ஒத்துழைப்பு" நிறுவ முடிவு செய்தனர். ஏப்ரல் 2005இல் பிரதமர் ஜுனிச்சிரோ கொய்சுமியின் இந்தியா வருகைக்குப் பின்னர், இந்திய-ஜப்பான் ஆண்டு உச்சி மாநாடு கூட்டங்கள் அந்தந்த தலைநகரங்களில் நடத்தப்பட்டன. 2006 டிசம்பரில் பிரதமர் மன்மோகன் சிங் ஜப்பானுக்கு வருகை புரிந்தபோது, இந்திய-ஜப்பான் உறவு "உலகளாவிய இராணுவம் சார்ந்த ஒத்துழைப்பு" க்கு உயர்த்தப்பட்டது.

பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு

இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங் அக்டோபர் 2008ஆம் ஆண்டு ஜப்பானுக்கு அரசு முறை பயணமாக சென்றார். அங்கே இரு நாட்டு தலைவர்களும் இரு நாடுகளுக்கிடையேயான பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பிற்கான பிரகடனத்தை வெளியிட்டனர்.

2008ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் பாதுகாப்புக் ஒத்துழைப்பு மீதான உறுதிமொழியில் இரு நாடுகளும் கையெழுத்திட்டன. ஜப்பான் பாதுகாப்பு உறவு கொண்ட நாடுகளுள் இந்தியா மூன்றாவது நாடாகும், இதர நாடுகள் அமெரிக்காவும், ஆஸ்திரேலியாவும் ஆகும். இந்தியாவும் ஜப்பானும் தங்களது இரு தரப்பு உறவுகளை வலிமைப்படுத்திக் காட்டிக்கொள்ள ஆர்வமானது, உலக சமூகத்திற்கு நேர்மறையான தகவலை தந்தது. சீனாவின் வளர்ச்சியும் இப்பகுதியில் இந்தியாவும் ஜப்பானும் தங்களது உறவுகளை மறுசீரமைப்பு செய்வதற்கு ஒரு இன்றியமையாத காரணமாகும். பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தையில் இந்தியாவையும் ஜப்பானுடன் சேர்த்துக்கொண்டது, அது இப்பொழுது

எப்பொழுதும் இல்லாத வகையில் முக்கியத்துவம் கொண்டதாகிறது. பாதுகாப்புத்துறை உயரதிகாரிகள், ராணுவ அதிகாரிகள் வருகை, இரு நாடுகளும் கடல்வழி வர்த்தக பாதுகாப்பு (Maritime), தீவிரவாதத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கை, அணு ஆயுத பரவல் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை, பேரழிவு மேலாண்மை மற்றும் ஆற்றல் பாதுகாப்பு போன்ற விவகாரங்களில் ஈடுபடுவதில் செயற்பாடுகளைத் துவக்கின.

2014ஆம் ஆண்டு பிரதமர் நரேந்திர மோடி அரசுமுறையிலான சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபேயுடன் ஒரு உச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். இருவரும் இந்தியா ஜப்பான் உறவானது, சிறப்புமிக்க யுத்த தந்திர மற்றும் உலகளாவிய நட்புறவு எனும் நிலைக்கு உயர்த்த ஒத்துக்கொண்டனர். அதைப்போல 2015ஆம் ஆண்டு ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபே இந்தியாவிற்கு அரசுமுறைப் பயணம் மேற்கொண்டார், பிரதமர் நரேந்திர மோடியுடன் ஒரு உச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். இந்த இரண்டு பிரதமர்களும் ஜப்பான் இந்திய நட்புறவை மிகவும் ஆழம் கொண்டதாக, அகன்ற அடிப்படை கொண்டதாக மற்றும் செயல் அடிப்படையிலான உறவாக தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தனர். இந்திய-பசிபிக் மண்டலம் மற்றும் உலக அமைதி மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஜப்பான் மற்றும் இந்தியாவின் ஒத்துழைப்பு 2025-ஐ ஜப்பான் பிரதமரும், இந்திய பிரதமரும் கூட்டாக அறிவித்தனர்.

2016ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் பிரதமர் நரேந்திர மோடி ஜப்பான் நாட்டிற்கு அரசு முறை பயணம் செய்து, பிரதமர் அபேயுடன் ஒரு உச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். இதுகுறித்து பிரதமர் அபே கூறும்போது, இந்த உச்சி மாநாட்டு கூட்டமானது, இந்தியா ஜப்பான் உறவுகளில் கணிசமான அளவு மிகவும் அற்புதமானது என்றார், மேலும் தடையில்லா மற்றும் வெளிப்படையான இந்தியா, பசிபிக் பகுதி யுத்த தந்தரம், கிழக்கு நோக்கிய செயற்பாடு போன்ற கொள்கைகளின்

ஒருங்கிணைப்பின் விளைவாக, இரு நாடுகளும் இந்திய-பசிபிக் பகுதியில் வளமும், உறுதித்தன்மையும் ஏற்படும் என்று நம்பிக்கைத் தெரிவித்தார்.

பொருளாதார உறவுகள்

2014ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பிரதமர் மோடியின் ஜப்பான் சுற்றுப்பயணத்தின்போது, 2019ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக, இந்தியாவில் ஜப்பானின் நேரடி முதலீடு மற்றும் கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கையை இரண்டு மடங்காகவும் உயர்த்த ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, மேலும் இருதரப்பிற்கும் உறவிலும் முழுமையான வெற்றி என்ற உறவை கட்டியமைக்க, மோடி பொருளாதாரம் மற்றும் அபிப்பொருளாதாரம் எனும் ஆற்றல் வழியாக செயல்படுவதெனும் இரு தலைவர்களும் ஒத்துக்கொண்டனர். மேலும் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபே, அடுத்து வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் 3.5 டிரில்லியன் யென் அளவிற்கு பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் நிதியளிப்பு மற்றும் பங்களிப்பு, இவற்றோடு அலுவலர் மேம்பாட்டு உதவி (Official Development Assistance) போன்றவற்றை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர சிரமம் மேற்கொண்டார்.

ஜப்பான் இந்தியாவிடம் விதிமுறைகளை எளிமையாக்குதல் மற்றும் அமைப்பு உறுதித்தன்மை உள்ளிட்ட வியாபாரச் சூழலை எதிர்பார்த்தது. 2014ஆம் ஆண்டு இந்தியா ஜப்பான் நாட்டு நிறுவனங்கள் சந்தித்து வரும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்காக, "One Stop" எனப்படும் ஒரே இடத்தில் அனைத்தும் கிடைக்கும் படியான ஏற்பாட்டை செய்வதற்கு 'Japan Plus' என்ற அலுவலகத்தை மத்திய வணிகத்துறை அமைச்சகத்தில் ஏற்படுத்தியது. 2015ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் டில்லி-மும்பை பெருவழித்தடம் (DMIC) மற்றும் சென்னை-பெங்களூரு பெருவழித்தடம் (CBIC) ஆகியவற்றைச் சுற்றி பதினொரு ஜப்பான் நிறுவனங்களைக் கொண்ட நகரங்களை நிறுவ ஜப்பானும் இந்தியாவும் ஏற்றுக்கொண்டன. மேலும் ஜப்பான் பிரதமர்

ஷின்ஷோ அபே, டிசம்பர் 2015 மற்றும் நவம்பர் 2016இல் ஜப்பான் தொழில் நகரத்திற்கான சிறப்பு ஊக்கத் தொகுப்பை அளிப்பதற்கான முடிவை இந்தியா விரைந்து எடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

2015ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் ஜப்பான் பிரதமர் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்தபொழுது "ஷின்கான்சென்" என்ற கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத்த இந்தியா முடிவெடுத்தது. ஜப்பானின் "ஷின்கான் சென்" அமைப்பு என்பது உலகளவில் இருக்கும் பாதுகாப்பு மற்றும் துல்லியம், என்ற வகையில் அதிவிரைவுக் கொண்ட ஜப்பானின் ரயில்வே போக்குவரத்து ஆகும். ஜப்பானும்-இந்தியாவும் 2016ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்குள் இதற்கானப் பணிகளைத் தொடங்கி விட வேண்டும், கட்டுமானப் பணிகள் 2018இல் துவங்கும், ரயில்களின் இயக்கம் 2023ஆம் ஆண்டில் துவங்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்தின.

கடந்தப் பத்தாண்டுகளில், ஜப்பான் வழங்கும் அதிகாரபூர்வ மேம்பாட்டு உதவி பெரும் மிகப் பெரிய நாடு இந்தியா அலுவலர் மேம்பாட்டு உதவி என்பது ஜப்பான் நாடு வளரும் நாடுகளுக்கு அதிகாரபூர்வமாக வழங்கும் பொருளாதார நல மேம்பாட்டுத் திட்டமாகும். ஜப்பானின் ஒத்துழைப்பால் அலுவலர் மேம்பாட்டு உதவி பயன்பாட்டின் மூலம் மிகவும் வெற்றிகரமாக பயனடைந்த ஒரு உதாரணம் டெல்லி மெட்ரோ ரயில் சேவையாகும்.

இந்திய-ஜப்பான் இருதரப்பு வர்த்தகம் 2018ஆம் ஆண்டு 15.17 பில்லியன் டாலரை எட்டியது. இதே காலக்கட்டத்தில் ஜப்பானில் இருந்து இந்தியாவிற்கான ஏற்றுமதி 10.97 பில்லியன் டாலராக இருந்தது, இறக்குமதியானது 4.74 பில்லியன் டாலராக இருந்தது. இந்தியா ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களில் முதன்மையானது, பெட்ரோலியப் பொருள்கள், வேதிப்பொருள்கள், சேர்மங்கள், உலோகம் அல்லாத தாதுக்கள், மின் மற்றும் தயாரிப்பு

பொருள்கள், உலோகத் தாதுக்கள் மற்றும் உலோகத் தாதுக்களின் எச்சங்கள், துணிஇழை, நெய்யப்பட்ட ஆடை மற்றும் இயந்திரத் தளவாடங்கள் போன்றவைகள் ஆகும், இந்தியா ஜப்பானிடம் இருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்ளும் பொருள்களில் முதன்மையானது இயந்திரத் தளவாடங்கள், போக்குவரத்து சாதனங்கள், இரும்பு மற்றும் எஃகு மின்னணு பொருள்கள், கரிம வேதிப்பொருள்கள், இயந்திரக் கருவிகள் போன்றவைகளாகும். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஜப்பான் நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் பதிவு செய்து வைத்துள்ளன. ஜப்பானின் இந்தியாவில் நேரடி அன்னிய முதலீடானது தானியங்கி வாகனங்கள், மின்சாரக் கருவிகள், தொலைதொடர்பு, வேதிப்பொருள்கள் மற்றும் மருந்து தயாரிப்பு வேதிப்பொருள்கள் போன்றவை முதன்மையான துறைகளாகும்.

இந்தியாவில், உற்பத்தித் துறையில், மனித வளமேம்பாடு என்ற வகையில், உற்பத்திக்கான இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனத்தின்(JIM)மூலம் அடுத்தப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு 30,000 இந்தியருக்கு, இந்தியாவின் "திறன் இந்தியா" மற்றும் "இந்தியாவில் தயாரிப்பு" போன்ற தொழிற்சாலைகளை அடிப்படையாக கொண்ட உற்பத்திக்கு இந்தியா மேற்கொண்டு வரும் துவக்கத்திற்கு, ஜப்பான்-மாதிரி உற்பத்தித் திறன் மற்றும் நடைமுறைப் பயிற்சியினை அளிக்க, ஜப்பான் தன்னுடைய ஒத்துழைப்பை அறிவித்துள்ளது. அதே போல உற்பத்திக்கான இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனம் மற்றும் "ஜப்பானியர்களால் வழங்கப்பட்ட பாடப்பிரிவுகள்" (JEC – Japanese Endowed Courses) என்ற பொறியியல் கல்லூரிகளில் வழங்கும் பாடத்திட்டத்தை, ஜப்பானிய நிறுவனங்களே இந்தியாவில் வடிவமைக்கும் என்பவையெல்லாம் அரசு துறைக்கும், தனியார் துறைக்கும் இடையே உள்ள நல்ல ஒத்துழைப்பிற்கான உதாரணங்கள் ஆகும். 2017ஆம் ஆண்டு கோடைக்காலத்தில் உற்பத்திக்கான இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனமானது, குஜராத், கர்நாடகா, ராஜஸ்தான் மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகிய முதல்

நான்கு மாநிலங்களில் துவங்கப்பட்டது. அதே போல "ஜப்பானியர்களால் வழங்கப்பட்ட பாடப் பிரிவுகள் ஆனது முதன் முறையாக ஆந்திர மாநிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு மேலும் நான்கு ஜப்பானியர்களால் வழங்கப்பட்ட பாடப்பிரிவுகள் மற்றும் இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனம் நிறுவனங்களை தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் யாவும் ஜப்பானிய மொழியை படிக்க ஆர்வமாக உள்ள நிறைய இந்திய மாணாக்கர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இருத்தர்ப்பு உடன்படிக்கைகளும் மற்றும் ஒப்பந்தங்களும்

- ❖ அமைதி உடன்படிக்கை (1952)
- ❖ வான்வழி சேவைக்கான ஒப்பந்தம் (1956)
- ❖ கலாச்சார ஒப்பந்தம் (1957)
- ❖ வணிக ஒப்பந்தம் (1958)
- ❖ இரட்டை வரிவிதிப்பு நடவடிக்கைக் கூட்டம் (1960)
- ❖ அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் துறையில் ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தம் (1985)
- ❖ இந்திய-ஜப்பான் விரிவான பொருளாதாரக் ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தம் (2011)
- ❖ இந்திய-ஜப்பான் இடையேயான சமூகப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் (2012) மற்றும் (2016)
- ❖ ஜப்பான் அரசாங்கம் மற்றும் இந்தியக் குடியரசு அரசாங்கத்திற்கு இடையேயான ராணுவத் தளவாட மற்றும் தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் தொடர்புடைய ஒப்பந்தம் (2015) மற்றும் வகைப்படுத்தப்பட்ட ராணுவத் தகவல்களைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான நடவடிக்கைகளுக்கான ஒப்பந்தம் (2015)
- ❖ ஜப்பான் மற்றும் இந்தியக் குடியரசு அரசாங்கத்திற்கிடையே அணுக்கரு ஆற்றலை அமைதி பயன்பாட்டினை பயன்படுத்த ஒத்துழைப்பிற்கான ஒப்பந்தம்.

கலாச்சார உறவுகள்

2012ஆம் ஆண்டு இந்திய-ஜப்பான் இடையேயான தூதரக உறவு நிறுவப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் நிறைவு செய்வதை குறிக்கிறது. இந்திய-ஜப்பான், இரு நாடுகளுக்கு இடையே பரஸ்பர உறவை மேம்படுத்த "எழுச்சிப் பெறும் ஜப்பான், துடிப்பான இந்தியா; புதிய கண்ணோட்டமும், புதிய பரிமாற்றமும்," என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் கலாச்சார நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

2016ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பிரதமர் மோடி, ஜப்பானுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது, இரு நாட்டுப் பிரதமர்களும் 2017ஆம் ஆண்டு, இந்திய-ஜப்பான், மக்களுக்கிடையேயான நட்புறவை மேலும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கான அடையாளமாக கொள்ள ஏற்றுக் கொண்டனர். கலாச்சார உடன்படிக்கை 1957இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் 2017ஆம் ஆண்டு கலாச்சார உடன்படிக்கை நடைமுறைக்கு வந்து 60 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததைக் குறிக்கிறது. இரு நாடுகளிலும் பல்வேறு கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன.

9.7 இந்திய-ஆப்பிரிக்கா உறவுகள்

அறிமுகம்

ஆசியாவும் ஆப்பிரிக்காவும் மிகவும் தொன்மையான நாகரிகங்களுக்குத் தாய் வீடாகும். கடந்த 1000 ஆண்டுகளாக இன்றியமையாத வர்த்தகம், பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் பரிமாற்றங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. வர்த்தகத்தில் செதுக்கிய மணிகள், பருத்தி, சுட்ட மண்பாண்டங்கள், தங்கம்

போன்ற பொருள்கள் அடங்கும். கி.மு. (பொ.ஆ.மு) 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே தொன்மையான பரிவர்த்தனைகளான உணவுப் பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தன. இத்தகைய தொன்மையான வர்த்தகம் பற்றிய எழுதப்பட்டக் குறிப்புகள், "எரித்திரியக் கடற்பயணம்" என்று அழைக்கப்படும் "பைஸான்டைன் தினசரி குறிப்பு புத்தகம்" கொண்டிருக்கிறது. அதனை தொடர்ந்து வந்த நூற்றாண்டுகளில் மேற்கண்ட இரண்டு பகுதிகளின் நலன்களும், பரந்தும், விரிந்தும் இருந்தன.

ஆப்பிரிக்கா அமைப்பில் உள்ள நாடுகளின் பட்டியல்-54

அல்ஜீரியா, அங்கோலா, பெனின், போஸ்ட்வானா, பர்கினா பாஸோ, புருண்டி, கேப் எவர்டி தீவுகள், கேமரூன், மத்திய ஆப்பிரிக்கா குடியரசு, சாட், கமோராஸ், காங்கோ, ஐவோரி கோஸ்ட், டிஜிபோட்டி, காங்கோ ஜனநாயக குடியரசு, எகிப்து, மத்திய கினி, எரித்ரியா, எத்தியோப்பியா, கர்பான், காம்பியா, கானா, கினி, கினி-பிசாவு, கென்யா, லெசோதோ, லைபீரியா, லிபியா, மடகாஸ்கர், மலாவி, மாலி, மவுரித்தேனியா, மொரிஷியஸ், மொராக்கோ, மொசாம்பிக், நமீபியா, நைஜர், நைஜீரியா, ருவாண்டா, சாவோ டோம் மற்றும் பிரின்சிபா, சினேகல், செசல்ஸ், சியாரா லியோன், சோமாலியா, தென் ஆப்பிரிக்கா, தெற்கு சூடான், சூடான், சுவாசிலாந்து, தான்சானியா, டோகோ, துனிசியா, உகாண்டா, ஜாம்பியா, ஜிம்பாப்வே.

போருக்கு பிந்தைய சகாப்தம்

இந்தியாவின் சுதந்திரம் 1947ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது என்று நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதேபோல பெரும்பாலான ஆப்பிரிக்கா நாடுகளும் ஐரோப்பாவின் செல்வாக்கில் இருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தன. அந்த வகையில், 1857ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற முதல் ஆப்பிரிக்கா நாடு லைபீரியா ஆகும். அதே போல, 1909-ஆம் ஆண்டு முதல்

ஆப்பிரிக்கா உள்நாட்டு கக்காசியர்களின் ஆட்சி மற்றும் நிறவெறி இவற்றாலேயே ஐக்கிய அரசிடம் இருந்து உறவுகளை முறித்துக் கொள்ள முடிந்தது. காலனிய எஜமானர்களிடமிருந்தும், கடைசியாக 1977ஆம் ஆண்டு பிரான்சிடம் இருந்து விடுதலையடைந்த ஆப்பிரிக்கா நாடு டிஜிபெளட்டி ஆகும். அதே ஆண்டில் சுதந்திரம் பெற்றும், ஷராவி குடியரசு இன்றும் ஸ்பெயின் மற்றும் மொரோக்கோ ஆகியவற்றின் கைகளுக்குள்ளேயே இருக்கின்றது.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்தது, பல்வேறு பன்முக சர்வதேச அமைப்புகளில், ஆப்பிரிக்காவின் விடுதலைக்கு தன்னுடைய குரலை வலுவாக எடுத்து வைத்தது. இனவெறி போராட்டம் மற்றும் காலனி நீக்கம் போன்றவை, இந்திய-ஆப்பிரிக்கா உறவுகள் மேம்படுவதற்கு காரணியாக இருந்தது.

அணிசேரா இயக்கமும் ஆப்பிரிக்காவும்

அணிசேரா இயக்கம் எனும் கருத்தாக்கமானது, அமெரிக்கா சோவியத் ஒன்றியம் என்ற இரு வல்லரசு தொகுதிகள் பனிப்போர் காலகட்டத்தில் உருவானதன் காரணமாக தோன்றியதாகும். மூன்றாம் உலகப்போரினைத் தடுக்கும் பொருட்டு, புதியதாக காலனி ஆதிக்கத்தில் இருந்து நீக்கம் பெற்ற ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் போன்றவை, இருதுருவ வல்லரசுகள் மேற்கொள்ளும் ஆயுதக் குவிப்பில் பங்கேற்பதை மறுத்து நடுநிலை வகிப்பதாக அறிவித்தன. இந்த நிகழ்வினை உருவாக்கியதில் இந்தியாவுடன் அன்றைய எகிப்து மற்றும் கானா நாட்டு அரசு தலைவர்கள் மற்றும் யுகோஸ்லாவியா மற்றும் இந்தோனேஷியாவைச் சேர்ந்த அரசு தலைவர்களும் ஈடுபட்டனர்.

மேலும் அணிசேரா இயக்கம், காலனி எதிர்ப்புக் கூட்டணியாகும், இது போர் நடத்தும் வளம் பெற்ற நாடுகளுடன் சேர்வதை தடுத்து தங்கள் நாடுகள் பின்னடைவை சந்திப்பதை தடுப்பதற்காகவும் துவங்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்கா

காலனிகளின் உறைவிடங்களாக இருப்பதால், காலனிய சக்திகளை எதிர்த்து பெரும் எழுச்சியுடன் நடத்தி அதில் பெரும் வெற்றியும் பெற்றன. அந்த கண்டத்தில் அமைப்புரீதியான நிறவெறி மற்றும் அடிமைத்தனம் ஆகியவை நொறுக்கிப்போட எடுத்துக்கொண்ட ஆண்டுகளில், Dr. நிக்குருமாவுடன் இதர அணிசேரா இயக்கத்தினை உருவாக்கிய பிறத்தலைவர்களும், இனவெறி பாகுபாட்டை எதிர்த்தும், அணிசேரா இயக்கத்தின் கோட்பாடுகளை பாதுகாத்தும் வந்ததில் ஆப்பிரிக்கா எப்பொழுதும் முதலாவதாகும் என்று பறை சாற்றினார். 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் நெருவுக்கு பிறகான இந்தியாவானது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மற்றும் இனவெறிக்கு எதிரான உலக கண்ணோட்டத்தை முன்னுக்கு எடுத்துச் சென்றது.

ஆப்பிரிக்காவில் வெளிநாடுவாழ் இந்தியர்கள்

டயாஸ்போரா எனப்படும் புலம் பெயர்ந்த (அ) வெளிநாடு வாழ்வோர் என்பது, ஒரு குறிப்பான இனப் பின்னணியை

கொண்டோர், தங்களுடைய சொந்த மண்ணைவிட்டு வெகு தொலைவு சென்று ஒரு சமூகத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதைக் குறிக்கும் வார்த்தையாகும். இந்திய-ஆப்பிரிக்கா இடையேயான பல நூற்றாண்டு கால காலனிய வரலாற்றைப் பகிர்ந்து கொண்டது, அவர்களை (இரு பிரதேசங்களும்) நெருக்கமாக நெருங்கி வர செய்தது. ஆங்கிலேயர்கள் பல இந்திய தொழிலாளர்களைச் சர்க்கரை இரப்பர் மற்றும் பணப் பயிர்களை விளைவிப்பதற்காக, ஆப்பிரிக்க-கரீபியன் தீவுகளுக்கும், மலேசியா மற்றும் இலங்கைக்கும் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்பினர். காலனி காலத்தில் மட்டும் 7,69,437 இந்தியர்கள் மொரீசியஸ், தென் ஆப்பிரிக்கா, ரீயூனியன் தீவுகள் (Reunion Islands), செசஷலஸ் மற்றும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா பகுதிகளுக்கு குடியேறினர். தற்சமயம், தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும் டர்பன் நகரம் 13

இலட்சம் இந்தியர்களின் வீடாகிப்போனது. இதுதான் இந்தியாவிற்கு வெளியே இருக்கும் மிகப்பெரிய இந்திய நகரமாகும், இதனை தொடர்ந்து மொரீசியஸ் மற்றும் ரீயூனியன் தீவுகள் இந்த வரிசையில் வருகின்றன.

நடப்பு சூழ்நிலை

இந்திய-ஆப்பிரிக்கா மன்றங்களின் உச்சிமாநாடு

இந்திய-ஆப்பிரிக்கா மன்றங்களின் உச்சிமாநாடு என்பது, 2008ஆம் ஆண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடக்கும். இது, ஆப்பிரிக்கா அரசுகளுடன் இந்தியா அதிகாரப்பூர்வமாக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு தளமாகும். இந்த இந்திய-ஆப்பிரிக்கா மன்றங்களின் உச்சி மாநாடு அமைப்பு தனது பரப்பு எல்லைக்குள், வேளாண்மை, வர்த்தகம், தொழில்கள் மற்றும் முதலீடு, அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு, நல்லாட்சி மேம்பாடு மற்றும் குடிமைச் சமூகம், தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் போன்றவை ஆகியவற்றின் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் தொடர்பான ஒத்துழைப்பு வைத்துள்ளது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, இந்திய-ஆப்பிரிக்கா உறவுகள் ஈடுபாடு பெருமளவு அதிகரித்துள்ளது. வேகமாக வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரம் என்ற வகையில் இந்தியா, ஆற்றல் வளங்களின் தேவையானது, ஆப்பிரிக்கா உடனான அதன் புதிய கோணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும் இருதரப்பு பாதுகாப்பு உறவுகளைப் அதிகரிப்பதை பற்றி பார்க்கும்போது, பெரும்பாலான ஆப்பிரிக்கா நாடுகள், அமெரிக்காவை முழுவதுமாக ராணுவ மயமாகிப் போன நாடாகவும் மற்றும் சீனாவை முதன்மையான வர்த்தக சக்தியாகவும் பார்க்கின்றன. இதற்கு காரணம் அமெரிக்கா முழுவதுமாக ராணுவமயமாகி வருவதும், சீனா வர்த்தக சக்தியாகிய வருவதும் ஆகும். ஆப்பிரிக்காவிற்கு இந்தியா ஏற்றுமதி செய்யும் கலாச்சாரப் பொருள் சினிமா ஆகும். நைஜீரியா போன்ற நாடுகளில் இந்தியர்கள் குறைவாக இருந்தாலும் இந்திய

திரைப்படங்களுக்கு வரவேற்புள்ள நாடாகும். இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் தங்களுக்கு இடையே இருக்கும் வர்த்தகத் தடைகளை குறைக்கவேண்டும், மற்றும் இளைஞர்களுக்கு "திறன்" மாற்றம் செய்தல், அதே நேரத்தில் மாணாக்கர்களுக்கு கல்வி உதவித்தொகை ஊக்குவித்தல் மற்றும் "எண்ணிக்கை" இடைவெளியை இணைத்தல் போன்ற விவகாரங்களில் இந்தியா, ஆப்பிரிக்கா தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டன.

ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடம்

ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடம் என்பது, ஆசிய-ஆப்பிரிக்காவின் சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்திய-ஜப்பான் இடையேயான பொருளாதார ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தமாகும். இந்த ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடத்திற்கான பார்வை பற்றிய ஆவணத்தை, 2017 ஆம் ஆண்டு ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி வங்கி கூட்டத்தில் இந்தியா வெளியிட்டது. இந்த ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடத்தின் நோக்கமானது, இந்திய-ஜப்பான் இணைப்பின் மூலம் ஆப்பிரிக்காவின் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் எண்முறை அடிப்படையிலான தொடர்பை வளர்த்தெடுத்தல் என்பனவாகும். இது சீனாவின் நீண்ட நெடு வழி மற்றும் பட்டு சாலை முன்னெடுப்புக்கு (Belt and Road Initiative) இந்தியா ஜப்பானின் எதிர் நடவடிக்கை என்று பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆசிய ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடத்தின் நான்கு தூண்களாக பின் வருபவைக் கருதப்படுகின்றன;

1. கொள்திறன் மற்றும் செயல் திறன் ஆகியவற்றை உயர்த்துதல்.
2. தரமான உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நிறுவன ரீதியான இணைப்பு நடவடிக்கை.
3. மேம்பாடு மற்றும் ஒத்துழைப்பு திட்டங்கள்.
4. மக்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு.

9.7 இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான உறவுகள்

பின்னணி

இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு இடையேயான உறவுகளானது, நீண்டகாலமாக பெருமளவு முன்னிலைப்படுத்தாமல் இருந்தன. இந்த இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையே இருந்த புவியியல் சார்ந்த இடைவெளி மற்றும் யுத்த தந்திர ரீதியாகவும், பொருளாதார உறவு ரீதியாகவும் கட்டாயம் என்று உயிர்ப்பான வேகத்துடன் இருதரப்பு உறவுகளை கட்டவில்லை. இருந்தபோதிலும், இந்தியா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் சமூகமான ஒரு வரலாற்று உறவைப் பராமரித்து வந்தன.

இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் இந்தியாவுடன் காலனிய எதிர்ப்பு என்ற மனநிலையை கொண்டிருந்தன, அவற்றுள் பல நாடுகள் இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பாகவே (பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு) சுதந்திரம் அடைந்து விட்டன. இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளில் உள்ள சமூகங்கள் யாவும், ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா ஆகிய பகுதிகளில் உள்ளது போன்று தொன்மையான மற்றும் வளமான நாகரிகத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே ஒருவர், இந்தியா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள பகுதிகளில் கலாச்சார ரீதியாக ஒருமைத் தன்மைகொண்ட நடவடிக்கைகள் இருப்பதை காணமுடியும். சூரினாம் மற்றும் கயானா போன்ற இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன்

நாடுகளும் கணிசமான அளவிற்கு இந்திய வம்சாவழியினரைக் கொண்டதாக இருக்கிறது, இவர்கள் யாவரும் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாக, காலனி ஆதிக்க சக்திகளால் கூலிகளாக அனுப்பப்பட்டவர்கள் ஆவர். இதுவே, இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடன் இந்தியா கொண்டிருக்கும் உறவின் அடிப்படையாகும்.

இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் அமைப்பில் உள்ள நாடுகளின் பட்டியல்-40

- ❖ இலத்தீன் அமெரிக்கா என்பது பொதுவாக தென்அமெரிக்க கண்டத்தில் அமைந்துள்ள அனைத்து நாடுகள் மற்றும் இதன் கூட மெக்சிகோ, மத்திய அமெரிக்கா, மற்றும் கரீபியன் தீவுகள் ஆகியவை கொண்டவை என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டன.
- ❖ அர்ஜென்டினா, பொலிவியா, பிரேசில், சிலி, கொலம்பியா, கோஸ்டோரிகா, கியூபா, டொமினிகன் குடியரசு, ஈகுவடார், எல் சல்வடோர், பிரெஞ்சு, கயானா, காடியோப், கௌத்தமாலா, ஹைதி, ஹொண்டுராஸ், மெக்சிகோ, நிக்காரகுவோ, பனாமா, பராகுவே, பெரு, பியூர்டோரிகோ, செயின்ட் பார்தலோமி, செயின்ட் மார்டின், செயின்ட் பியரி, மிக்கியூலான், உருகுவே மற்றும் வெனிசுலா போன்றவைகளும்.
- ❖ **கரீபியன் நாடுகள்:** ஆன்டிகுவா மற்றும் பெர்முடா, பகாமாஸ், பார்படாஸ், கியூபா, டொமினிகா, டொமினிக்கன் குடியரசு, கிரேனடா, ஹைதி, ஜமைக்கா, செயின்ட் கீட்ஸ் மற்றும் நெவீஸ், செயின்ட் லூசியா, செயின்ட் வின்சன்ட் மற்றும் கிரெனாடினஸ், டிரினிடாட் மற்றும் டொபாகோ போன்றவைகள் ஆகும்.

சுதந்திரத்திற்கு பிந்தைய உறவுகள்

1947 முதல் 1991 வரை

இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான இந்தியா கொண்ட

செயற்பாடுகள் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகளின் பொது அவையிலும், பல சர்வதேச சிக்கல்கள் மீதான விவகாரங்களில் மற்றும் அணிசேரா இயக்கத்திலும் அளவானதாகவே இருந்தது. இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு அரசு முறைப் பயணம் என்பது, 1961ஆம் ஆண்டு நேரு மெக்சிகோ பயணம் மேற்கொண்டது, இந்திரா காந்தி 1968ஆம் ஆண்டு எட்டு இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொண்ட காலங்கள் கூட மிகவும் சொற்பமானதாகும். மேலும், இக்காலக்கட்டத்தில், இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் யாவும் ஏதேச்சதிகார ஆட்சியால் துயரப்பட்டு வந்தது. அவைகள் பணிப்போருக்கான அரங்கமாக மாறின. மற்றொரு பக்கம், 1991 ஆம் ஆண்டு வரை சோசலிச பொருளாதாரமாக இருந்தவரை, இந்திய இலத்தீன் அமெரிக்கா கரீபியன் நாடுகளுடன் பொருளாதார உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இந்த காரணிகளும், புவியியல் ரீதியான நெருக்கமும் இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான ஆழமான பிணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்வதில் தூரத்தில் அமைந்திருக்கும் கண்டத்துடன் தொடர்புகள் இல்லாததால் இலத்தீன் அமெரிக்கா சுணக்கம் காணப்பட்டது.

1991- தற்போது

இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளில் 1980 மற்றும் 1990ஆம் ஆண்டுகளில் சர்வாதிகார ஆட்சி இருந்து மக்களாட்சி நிகழ்வு முறைக்கான அரசியல் மாறுதலானது தொடங்கியது. இப்பகுதியில் மக்களாட்சியின் வருகையுடன், அவர்களின் கவனப் குவிப்பானது, பொருளாதார அடிப்படைகள், மண்டலப் பகுதிகளின் இணைப்பு மற்றும் சமவாய்ப்பு கொண்ட வளர்ச்சி என்பதை நோக்கி இருந்தது. இந்தியாவின் பொருளாதார சீர்த்திருத்தம் மற்றும் 1991இல் சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சி ஆகியவை இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடன் முன்பு எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருளாதார உறவுகளை வலுப்படுத்துவதும் அவசியமாகியது.

1990ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, புறக்கணிக்கக்க அளவிற்கு மிகவும் சொற்பமான ஒரு சில மில்லியன் அமெரிக்க டாலருக்கு குறைவாக இருந்த இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான வர்த்தகமானது, 2017-18ஆம் ஆண்டில் 30 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் மதிப்புடையதாக மாறியது. இந்தியாவில் இருந்து பல்வேறு தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள், மருந்து தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு நிறுவனங்கள் போன்றவை இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளில் முதலீடுகள் செய்தன. இது அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் வர்த்தகம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு பங்களித்தது.

2006 ஆம் ஆண்டு இந்தியா மற்றும் பிரேசில் ஆகிய இரு நாடுகளையும் உறுப்பாக கொண்டு (BRICS - பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென் ஆப்பிரிக்கா (பிரிக்ஸ்)) எனப்படும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது, இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளோடு ஊக்கத்துடன் செயல்பட பாலமாக அமைந்தது. உலகத்தின் எழுச்சி பெற்று வரும் இந்த நாடுகளின் ஒத்துழைப்பானது, பெருமளவு இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு இடையே பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வசதியாக அமைந்தது. 2014 ஆம் ஆண்டு பிரேசிலில் நடந்த உச்சி மாநாடு, இந்தியாவை மற்ற இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த வகை செய்தது.

ஏறத்தாழ 620 மில்லியன் மக்கள் தொகை மற்றும் வளங்கள் அதிகம் கொண்ட நிலமான இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள், இந்தியாவிற்கு உலகளாவிய அளவில் தனது தடத்தைப் பதிப்பதற்கு பெரும் வாய்ப்புகளைத் தருகிறது. தொழில்நுட்பம் மற்றும் போக்குவரத்துநுட்பங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களால் புவியியல் இடைவெளிகள் குறைக்கப்பட்டு இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளின்

பகுதிகளுடன் இந்தியா நெருங்கிய உறவு கொள்ள வழி ஏற்பட்டுள்ளது. இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான வரலாற்று ரீதியிலான நட்புறவானது, 21ஆம் நூற்றாண்டில் மேலும் மேம்படுவதற்கு அடித்தளமாக உள்ளது.

9.8 இந்திய மற்றும் மண்டல அமைப்புகள்

சார்க் அமைப்பு (தெற்காசிய நாடு மண்டல ஒத்துழைப்பு அமைப்பு -SAARC)

சார்க் அமைப்பானது 1985 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் எட்டாம் தேதி, டாக்கா நகரில் சார்க் சாசனச் சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டதின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. சார்க் அமைப்பானது பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாடு, மக்கள் நலன் மற்றும் தெற்காசிய நாடுகளுக்கிடையே நெருக்கமாக வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டு தொடர்பை வளர்த்தெடுக்க உருவாக்கப்பட்டது.

சார்க் அமைப்பு எட்டு நாடுகளை உறுப்பினர்களாக கொண்டது. அவை ஆப்கானிஸ்தான், பங்களாதேஷ், பூடான், நேபாளம், இந்தியா, மாலத்தீவு, பாகிஸ்தான் மற்றும் இலங்கை ஆகும். இந்த அமைப்பின்

செயலகம் ஆனது 1987ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 17ஆம் நாள் காத்மாண்டு நகரில் நிறுவப்பட்டது.

செயல்பாடு

உலகில், தெற்காசியப் பகுதியானது, மிகவும் குறைவான அளவே ஒன்றிணைந்த பகுதிகளாக உள்ளது ஏன்? என்ற கேள்விக்கு காரணம் இம்மண்டலத்தில் உள்ள நாடுகளுக்கு பொருளாதார இணைப்பு மிகவும் பலவீனமானதாகும்.

இதனை உன்னுடைய நண்பனுடன் விவாதிக்க.

இந்த அமைப்பின் நோக்கங்கள், சார்ச் சாசனச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அவற்றுள் மிக முக்கியமாக கவனம் செலுத்தும் பகுதிகளானது.

- ❖ தெற்காசிய மக்களின் நலன்களை வளர்த்தெடுத்தல் மற்றும் அவர்களின் தரமான வாழ்வை உயர்த்துதல்.
- ❖ இந்த மண்டலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியை, சமூக முன்னேற்றம் மற்றும் கலாச்சார மேம்பாட்டை முடுக்கி விடுதல் மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் கண்ணியத்துடன் வாழவும் மற்றும் அவர்களின் முழுமையான ஆற்றலை உணரவும் வாய்ப்பளிப்பது.
- ❖ தெற்காசிய நாடுகளுக்கு இடையே கூட்டு சுயநம்பிக்கை வளர்த்தெடுப்பதும், வலிமைப்படுத்துவதும்.
- ❖ பரஸ்பர நம்பிக்கைக்கு பங்களிப்பது, ஒருவருடைய பிரச்சனைகளை ஒருவர் புரிந்து கொள்வது, மதிப்பளிப்பது.
- ❖ செயலாக்கமிக்க கூட்டு இணைவை வளர்த்தெடுத்தல் மற்றும் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, அறிவியல் மற்றும்

தொழில்நுட்பத் தளத்தில் பரஸ்பர உதவிகள்.

- ❖ சர்வதேச அரங்குகளில் பொதுவான நலன்களால் தங்களுக்குள்ளாக ஒத்துழைப்பை வலுப்படுத்துதல்.
- ❖ அதே நோக்கங்களுடன், சர்வதேச மற்றும் மண்டல அளவிலான அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைப்பை உருவாக்குதல்.

அமைப்பு வடிவத்தில், சார்ச் அமைப்பானது நான்கு அடுக்கு நிறுவனத்தை கொண்டிருக்கிறது, அதில் உச்சி மாநாடுகளும் அதில் அனைத்து தெற்காசிய நாடுகளின் தலைவர்களும் உறுப்பினர்கள் ஆவர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அவர்கள் சந்திப்பர், அமைச்சரவை குழுவில் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் இருப்பார்கள். சார்ச் நாடுகளின் வெளியுறவுச் செயலாளர்கள் நிலைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருப்பர். தொழில்நுட்பக் குழு உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் இருப்பர். இந்த ஒருங்கிணைப்பு குழுவானது, ஒவ்வொரு வருடைய குறிப்பான ஒத்துழைப்பு விவகாரங்களிலும், திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பது, நடைமுறைப்படுத்துவது மற்றும் கண்காணிப்பது என்பது அதன் பொறுப்பாகும். இப்பொழுது வரை 18 உச்சி மாநாடுகள் உறுப்பு நாடுகளால் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

தெற்காசியா பகுதிகளில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பொருளாதார நிலைமைகளில், சார்ச் உறுப்பினர் நாடுகள், தெற்காசிய தடையில்லா வர்த்தக பகுதிகளாக உருவாக்கிக் கொண்டது. இந்த ஒப்பந்தம் 2006 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்தது. 1993ஆம் ஆண்டு சார்ச் நாடுகளின் முன்னுரிமை வர்த்தக ஒப்பந்தத்திற்கு அடுத்த தொடர்ச்சியாகும். மேலும், தெற்காசிய தடையில்லா வர்த்தக ஒப்பந்தத்தின் முதன்மையான நோக்கமானது, தெற்காசிய

பகுதியில் உள்ள வளரும் நாடுகளுக்கு சிறப்பான மற்றும் சார்பு தன்மையுடன் நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டும் மற்றும் இப்பகுதி அனைத்தும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

நான்கு தர்பு பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தை (QUAD)

- ❖ இந்தோ-பசிபிக் பகுதியில் சீனாவின் ஆதிக்கத்தை எதிர்கொள்வதற்காக, இந்தியா, அமெரிக்கா, மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் அமைப்புசார வழிமுறை மூலம் இணைந்து கூட்டாக செயல்படுவது என விளக்கமளிக்கப்படுவது.
- ❖ இந்த நான்கு தர்பு பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தை "குவாட்"(QUAD) எனும் கருத்தானது உண்மையில் ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபேயைச் சாரும்.
- ❖ இது 2007 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்தது மற்றும் 2017 ஆம் ஆண்டில் மறுஆய்வு செய்யப்பட்டது.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (ASEAN)

இந்த ஆசியான் அமைப்பு 1967 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 8ஆம் தேதி தாய்லாந்து நாட்டின் பாங்காக் நகரத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஆசியான் அமைப்பு கையெழுத்திடப்பட்டு புகழ்பெற்ற பாங்காக் பிரகடனம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இதன் நிறுவன தலைவர்களாக இந்தோனேஷியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர் மற்றும் தாய்லாந்து போன்றவை உள்ளன. ஆசியான் அமைப்பில் தற்போது பத்து உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன. அவைகள் முறையே புருனே தருசாலம் 1984ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 7ஆம் நாளும், வியட்நாம் 1995ஆம் ஆண்டு ஜூலை 28ஆம் நாளும், லாவோஸ் மற்றும் மியான்மர் ஆகியவை 1997ஆம் ஆண்டு ஜூலை 23ஆம் நாளும், கம்போடியா 1999 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்

30ஆம் தேதியும் இணைந்துகொண்டன. ஆசியான் அமைப்பானது கிட்டத்தட்ட ஆரம்பத்தில் பத்து உறுப்பினர் நாடுகளை கொண்டிருக்கும் அமைப்பாகும். கிழக்காசிய பகுதியில் மண்டல பொருளாதார ஒத்துழைப்பை ஒருங்கிணைக்கும் அமைப்பாகும். இந்த அமைப்பு கிழக்காசியாவில் பல்வேறு பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கான துவக்கத்தை ஏற்படுத்தியதற்கும் பொறுப்பாகும்.

அவை;

- ❖ ஆசியான் தடையில்லா வர்த்தக ஒப்பந்தம் (AFTA)
- ❖ ஆசியான் சேவைப் பணிகளுக்கான கட்டமைப்பு ஒப்பந்தம் (AFAS)
- ❖ ஆசியான் முதலீட்டு பகுதி (AIA)

இதன் உறுப்புகளான கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் இந்தியாவின் நட்புறவானது நூற்றாண்டு காலமாக தொடர்ந்தவர்களானது தற்காலத்தில் அதனுடனான உறவானது 1990-களில் தொடங்கியது. இந்த புதிய துவக்கத்தை இந்தியா மேற்கொள்வதற்கு 1990 ஆம் ஆண்டுகளில், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடனான பொருளாதார உறவை தன்னுடைய "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" அடிப்படையிலிருந்து தொடங்கியதாகும். இதற்கிடையே சீனா மற்றும் இதர மேற்கு உலக நாடுகள் மற்றும் பிற ஆசிய நாடுகளும், இந்தியா ஆசியாவின் மூன்றாவது பெரிய பொருளாதார நாடு எனவும், அது மண்டல அளவில் தோற்றம் பெற்றுவரும் சக்தி எனவும், உணரத் தொடங்கின. இந்த புரிதலானது 1992ஆம் ஆண்டு இந்தியாவை ஆசியான் அமைப்பின் ஒரு பகுதியளவு கூட்டாளி என்ற வகையிலும், 1996 ஆம் ஆண்டுகளில் அதன் முழுமையான பேச்சு நடத்தும் அளவிற்கு உரிய கூட்டாளியாகவும் ஆக்கியது. "கிழக்கு நோக்கி கொள்கையானது" வளர்ச்சி அடைந்து செயல்திட்டம் சார்ந்த, "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" என்பதாகபெயர்மாற்றமடைந்தது.

பன்னிரண்டாவது ஆசியான்-இந்தியா உச்சி மாநாட்டின் போதும், நவம்பர் 2014இல், மியான்மரின் நேபைலா-நகரில் நடைபெற்ற கிழக்கு ஆசிய உச்சி மாநாட்டிலும், இந்திய பிரதமர் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" என்ற கொள்கையை முறையாகத் தெளிவாக விளக்கினார். இந்தியாவுக்கும் ஆசியானுக்கும் உடனான உறவானது, இந்தியாவின் வெளியுறவு கொள்கையின் ஒரு முக்கிய தூணாக இருக்கிறது மற்றும் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" (AEP) எனும் கொள்கையின் ஒரு அடித்தளமாக இருக்கிறது.

ஆசிய மறு உறுதி துவக்கச் சட்டம் (ARIA)

- ❖ இதன் நோக்கம் இந்திய-பசிபிக் பகுதியில் அமெரிக்காவின் ராணுவ பாதுகாப்பு, இதன் பொருளாதார நலன் அதன் மதிப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற பன்முகத்தன்மை.
- ❖ இந்த புதிய சட்டமானது, தென் சீனா கடல் பகுதியில் சீனா செய்துவரும் சட்டவிரோதக் கட்டுமானம் மற்றும் செயற்கையாக ராணுவமயமாக்கல் மற்றும் அச்சுறுத்தும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் அளிக்கிறது.
- ❖ ஆசிய மறு உறுதி துவக்கச் சட்டம் (ARIA) என்பது இந்திய-அமெரிக்கா இடையேயான மிக அவசியமான யுத்த தந்திர ரீதியிலான நட்புறவை அங்கீகரித்தல் மற்றும் இந்திய பசிபிக் பகுதியில் அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை ஊக்குவிப்பது மற்றும் இரு நாடுகளுக்கு இடையே தூதரக, பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு அழைப்பு விடுத்தல் ஆகும்.
- ❖ அமெரிக்கவினுடைய ராணுவம் சார்ந்த நட்புறவு நாடுகளின் ஒத்துழைப்பை உயர்த்துவதற்கு அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு 1.5 பில்லியன் டாலர் ஒதுக்கீடு செய்தது.

- ❖ சிறிது காலத்திற்கு முன்பு அமெரிக்கா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பசிபிக் பகுதி தலைமையை (PACOM) இந்திய-பசிபிக் தலைமை (COMMAND) பகுதி என பெயர் மாற்றம் செய்தது. இது அமெரிக்க அரசாங்கம், கிழக்கு ஆசியா மற்றும் இந்திய பெருங்கடல் பகுதியில் தனித்து போடும் பகுதியாகிறது, மற்றும் இந்திய இந்த போர்திறன் சார்ந்த திட்டமிடலில் ஒரு முக்கிய கூட்டாளியாகும்.
- ❖ அமெரிக்கா தன்னுடைய இந்திய-பசிபிக் பகுதிக்கு பொருளாதார தூணாக இருப்பதற்காக இந்திய-பசிபிக் அமைப்பை நிறுவியது.

ஆசியான் அமைப்பு உடனான இந்தியாவின் முக்கியமான உறவுகளில், அரசியல்-பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு, பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, சமூக-கலாச்சார ஒத்துழைப்பு மற்றும் இணைப்பு போன்றவைகளாகும். மேலும் கூடுதலாக, சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு நிதி உதவி அளிக்கும் திட்டங்களும் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

பிரிக்ஸ் (BRICS)

"பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென் ஆப்பிரிக்கா என்பதின் சுருங்கிய வார்த்தையான பிரிக்ஸ் (BRICS) என்பது 2001ஆம் ஆண்டு "கோல்டுமென் சாஸ்" என்ற அமைப்பை சார்ந்த "ஜிம் ஒ நீல்" (Jim O Neil) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இது அடுத்த 50 ஆண்டுகளுக்கான பொருளாதார

போக்குகளின் உலகளாவிய பொருளாதார மாதிரி வடிவத்தின் தொலைநோக்கு பார்வையின் விளைவாகும். இவர் அடுத்த 2050-ஆம் ஆண்டுக்குள் பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா மற்றும் சீனா ஆகிய நாடுகள் "டாலர்" என்ற வகையில் மிகவும் தொழில் ரீதியாக வளர்ச்சி அடைந்த ஆறு நாடுகளைக் காட்டிலும் பெரிய நாடாக இருக்கும் என்றும், இது கடந்த 300 ஆண்டுகால "வல்லரசு" என்ற அடிப்படை இயக்கத்தையே முழுவதுமாக மாற்றி அமைக்க போகிறது என்று கணித்தார்.

பிரிக்ஸ் அமைப்பு, தன்னுடைய கூட்டு வலிமையில் இருந்து பெற்ற பலன்களில் இருந்து செயல்படுகிறது, மேலும் அது, மிகவும் பரந்த சமூக மற்றும் பொருளாதார, இருதரப்பு பரஸ்பரம் நலன்கள் மற்றும் உலகளாவிய சிக்கலான; நீடித்த வளர்ச்சி இலக்கு, சர்வதேச தீவிரவாதம், பருவநிலை மாற்றம், உணவு மற்றும் கற்றல் பாதுகாப்பு, உலக ஆளுமை நிறுவனங்களின் சீர்திருத்தம், வர்த்தகம் மற்றும் வரி, தொன்மை மருந்துகள், தொழிலாளர்கள், பேரழிவு மேலாண்மை, ஊழல் எதிர்ப்பு, தகவல் மற்றும் செய்தித் தொடர்பு, சுங்க-ஒத்துழைப்பு, தொழில்கள் என்று இன்னும் பிற விவகாரங்களைக் குறித்து விவாதித்து செயல்படுகிறது. இவற்றோடு, பிரிக்ஸ் நாடுகளானது, "மக்களுக்கிடையே" என்ற அடிப்படையில் கலாச்சாரம், விளையாட்டு, திறன் மேம்பாடு, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம், புதுமை ஆகியவை விவகாரங்களிலும் ஒத்துழைக்கின்றன.

புதிய வளர்ச்சி வங்கி

பிரிக்ஸ் அமைப்பின் முதன்மையான ஒரு சாதனை என்பது புதிய வளர்ச்சி வங்கியினை நிறுவியதும். இது 2015-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 7 அன்று பிரிக்ஸ் நாடுகளில் மற்றும் இதர வளரும் நாடுகளில் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்காக

வளங்களை திருடுவதை தனது கருத்தாக கொண்டு இயங்குவதற்கு வந்தது. இந்த புதிய வளர்ச்சி வங்கியானது தனது உறுப்பினர் நாடுகளில் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்காக வளங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் உதவுகிறது. "அவசரகால நிதியிருப்பு ஒப்பந்தம்" என்பது பிரிக்ஸ் அமைப்பு ஏற்படுத்திய மற்றொரு முயற்சியாகும், இது பிரிக்ஸ் நாடுகளுக்கு ஏற்படும் நிதி நெருக்கடி உள்ளாகுமானால், அப்போது நிதி பாதுகாப்புக் கருவியாகப் பயன்படுகிறது.

9.9 புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள்

"டயஸ்போரா" என்ற வார்த்தை குறிப்பிடுவது "ஒரு மக்கள் தொகையானது தனது சொந்த (தாய்) நாட்டில் (Homeland) இருந்து புலம் பெயர்ந்து பிற இடங்களுக்கோ அல்லது நாடுகளுக்கோ சென்று விடுவதை குறிக்கும். ஒரே கலாச்சாரத்தை அல்லது ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த மக்கள் கூட்டம் பல்வேறு காரணங்களால் குறிப்பாக பொருளாதார, வாழ்வாதார, அரசியல் மற்றும் இதர சமூக நிலைமைகளால் தங்களுடைய சொந்த நாட்டை காலி செய்துவிட்டு பிறநாடுகளில் சென்று குடியேறுவதை குறிக்கும். சில நேரங்களில் தங்களுடைய நாட்டைவிட்டு வெளியேறி வேறு எங்கேனும் தங்கிவிடுவது: இத்தகைய இடப்பெயர்வானது அல்லது மாறிச் செல்வதானது தன்னிச்சையாகவும் அல்லது கட்டாயத்தின் மீதும் இருக்க முடியும். மிகவும் துன்பகரமான நிகழ்வுகள், போர்கள், காலனி ஆதிக்கம், அடிமைத்தனம், இயற்கை பேரிடர்கள், தொடர் துன்புறுத்தல்கள், இழப்பு, சொந்த நாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஏக்கம் போன்றவையெல்லாம் கட்டாயம் புலம்பெயர்ந்த மக்களின் காரணங்களாகும். தானாகவே முன்வந்து புலம்பெயர்ந்தோர் என்போர், இதைவிட சிறந்த பொருளாதார வாய்ப்பிற்காக தங்களது சொந்த நாட்டை விட்டு சென்றார்கள் ஆவர். உதாரணமாக, பெருமளவிலான குடியேற்றமானது 1800-ஆம் ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் பின்தங்கியப் பகுதிகளில் இருந்து அமெரிக்காவிற்கு சென்றதை குறிப்பிடலாம். கட்டாயத்தின் காரணமாக புலம் பெயர்ந்த

மக்கள் கூட்டத்தினர் போலல்லாமல், தானாக முன்வந்து புலம்பெயரும் மக்கள் பிரிவினர் தங்களுடைய அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வது மற்றும் சமூக மற்றும் அரசியல் ரீதியாகவும், எண்ணிக்கையிலும் ஏற்கும் படியாக ஆகிறார்கள்.

தற்போது, புலம்பெயர்ந்தோரின் தேவைக்கான கோரிக்கைகள், வெளிநாட்டு விவகாரங்களில், பொருளாதார வளர்ச்சி முதல் குடியேற்றம் வரையிலான அரசுக் கொள்கையை பாதிக்கின்றன. புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் தாயகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அவர்கள் பணம் அனுப்பியவர்களாகவும் செயல்படுகிறார்கள், அவர்கள் வர்த்தகம் மற்றும் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை ஊக்குவிக்கிறார்கள், தொழில்முனைவோரை உருவாக்கி வளர்க்கிறார்கள் மற்றும் புதிய அறிவு மற்றும் திறன்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள உதவுகிறார்கள்.

வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் என்பதன் பொதுவான பதம், இந்தியக் குடியரசின் கீழ் வரும் ஒன்றியங்கள் மற்றும் மாநிலங்களிலுள்ள மக்கள் குடியேறுவதை குறிக்கும் இந்த வெளிநாடு வாழ்வோர் தற்சமயம் கிட்டத்தட்ட 30 மில்லியன் மேல் இருக்கும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. இதில் (NRI எனப்படும்) இந்தியாவில் வசிக்காத இந்தியர்கள் மற்றும் இந்தியாவை பூர்வீகமாகக் கொண்டு உலகெங்கும் பரவி இருப்போரையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் வகைப் படுத்தப்படுதல்

- ❖ வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் (NRI)- இவர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக இந்திய குடிமக்கள் காலவரையறையின்றி வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் குடிமக்களை "வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்" என வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.
- ❖ இந்திய வம்சாவழியினர் (PIO)-இவர்கள் வெளிநாட்டு இந்தியர்கள் என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர். அங்கேயே குடியுரிமை பெற்று, அங்கேயே நிரந்தரமாக தங்கி விடும்வோரை குறிக்கும்.

- ❖ அரசற்ற இந்திய வம்சாவழியினர் (SPIO)- இவர்கள் அரசற்ற இந்திய வம்சாவழியினர், இவர்களிடம் தாங்கள் இந்தியர்கள் என்பதற்கு போதுமான ஆதாரங்களை கொண்ட ஆவணங்கள் வைத்து இருக்காதவர்கள் ஆவர்.

இந்திய அரசாங்கம் புலம்பெயர் இந்தியர் இன்றியமையாமையை அங்கீகரித்துள்ளது. ஏனெனில் அது பொருளாதார, நிதி மற்றும் உலகளாவிய அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த குடிமக்கள் இந்தியாவில் இருந்து வெகுதொலைவில் இருந்தாலும், உலக அரங்கில் இந்தியா பிரகாசிக்கச் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள்.

கிட்டத்தட்ட 31 மில்லியன் இந்திய பிறப்பு அல்லது அதன் வழித்தோன்றல்கள், புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களாக உலகம் முழுவதும் உள்ளனர். அவர்களுள், 3.1 மில்லியனில், 10 சதவீதம் பேர் அமெரிக்காவில் வாழும் அமெரிக்க இந்தியர்கள் ஆவர். அமெரிக்க வாழ் புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள், இந்தியாவின் பொருளாதார அரசியல் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்கு பங்களிப்பதற்கு மிக இன்றியமையாத ஆதாரமாக விளங்குகிறார்கள்.

இந்தியா விடுதலை அடைந்த காலகட்டத்தில், பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு புலம்பெயர் இந்தியர் இந்தியர்களிடம் இருந்து "மிகவும் விலகியிருக்கும் கூடிய வகையில் தீவிரக் கொள்கையினை பின்பற்றினார்". சொந்த நாட்டின் இறையாண்மை பற்றிய விவகாரத்தில் அவர் தந்த முதன்மையினால் இந்த நிலையினை எடுத்தார். நேருவின் இந்தக் கொள்கை வெளிநாடுவாழ் இந்திய-பூர்வக்குடி மக்களுக்கு கசப்பானதாக இருந்தது. உலகெங்கும் உள்ள இந்திய சமூகத்தினர் அனைவரும் 'ஒருவரே' என்பது தேசிய தினத்தன்று அல்லது இதர முக்கிய நிகழ்வுகளில் மட்டுமே கருதப்படுகிறார்கள்.

பின்னர் ராஜீவ் காந்தியின் ஆட்சியின் போது தான் புலம்பெயர் இந்தியர் கொள்கையில் ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. 1986 ஆம் ஆண்டு பிஜி பிரச்சனையில் இந்தியர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தார். இவற்றோடு புலம்பெயர் இந்தியர்கள் ஒரு "இந்தியாவின் திட்டங்களில் சொத்து" என உணர்ந்தார். மேலும் 1984ஆம் ஆண்டு வெளிநாடு வாழ்வோருக்கான துறையை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களைப் பற்றிய கொள்கை, அவர்களை தேடிச் சென்றடைவதற்கு, அடல் பிகாரி வாஜ்பாய் தலைமையின் போது மீண்டும் தொடங்கியது. இவருடைய பதவிக்காலத்தின் பொழுது, முதன் முதலில் 2003ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களுக்கான "பிரவாசி பாரதிய திவாஸ்" என்ற அமைப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்த "பிரவாசி பாரதிய திவாஸ்" தினக் கொண்டாடமானது ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஜனவரி மாதம் 9 நாள், மகாத்மா காந்தி தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து இந்தியா திரும்பிய நாளை குறிக்கும் விதமாக கொண்டாடப்படுகிறது. இந்திய அரசாங்கம் இதனை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொண்டாடும் விதமாக நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களில் முக்கியமானவர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கும் நிகழ்ச்சிகளும் உள்ளடக்கியதாகும். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக, முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் இந்திய அரசாங்கம் எடுத்துவரும் முன் முயற்சிகள் யாவும் புலம் பெயர்ந்த இந்தியர்களின் நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு ஆற்றிவரும் பங்களிப்பானது மிகவும் வலுவானதும் மற்றும் இன்றியமையாதகிறது. உலகளாவிய வெளிநாடுவாழ் இந்தியர்களின் முதலீடு உதவி, தொழில்நுட்பம் பேரின் நடந்ததை ஈர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், கூடுதலாக புலம் பெயர்ந்த இந்தியர்கள் 79 பில்லியன் டாலர்கள் தாய்நாட்டிற்கு அனுப்புவதன் மூலம் அந்நியப் பணத்தை பெரும் நாடுகளில், உலக அளவில் முதலிடத்தில் உள்ள நாடு என்ற இடத்தை இந்தியா தக்க வைத்துக் கொண்டது.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்போர் தங்களது மூதாதையர்களின் சொந்த நாடான தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி மற்றும் இலங்கையில் இருந்து குடியேற்றம் பெற்றவர்களை குறிக்கும் சொல்லாகும். அவர்கள் உலகம் முழுவதும் 50 நாடுகளில் பரவி இருக்கின்றனர். தென் கிழக்கு ஆசியா, ஓசியானா, அமெரிக்கா, கரீபியன், ஐரோப்பா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆப்பிரிக்கா நாடுகள் ஆகியன இதில் அடங்கும்.

இவ்வாறு மிகவும் ஆரம்பகால குடியேற்ற வகையானது, மொரிஷியஸ், ஜமைக்கா, டிரினிடாட் மற்றும் டொபாகோ, சூரினாம், கயானா போன்ற நாடுகளுக்கு கரும்பு தோட்டத்திற்கு கூலித் தொழிலாளர்களாகச் சென்றது பற்றிய ஆதாரங்கள் மற்றும் மலேசியாவின் ரப்பர் தோட்டம் மற்றும் இருப்புப்பாதை பணி மற்றும் இலங்கையில் தேயிலை தோட்டம் ஆகியவற்றிலும் கூலித் தொழிலாளர்களாககொண்டுசெல்லப்பட்டனர். இதுபோக தாமாகவே சென்று எழுத்தர், நிர்வாகப் பணி மற்றும் ராணுவ பணிக்கு சென்றுள்ளனர். இந்த குடியேற்றம் பெற்றவர்கள்தான் படிப்படியாக வர்த்தகம் மற்றும் நிதி விவகாரங்களில் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் செல்வாக்கு பெற்றவராக ஆயினர். குறிப்பாக இதில் மியான்மார், சிங்கப்பூர், மலேசியா மற்றும் தென்ஆப்பிரிக்கா வாழ் தமிழர்களும் இதில் அடங்குவர்.

உலகம் முழுவதும் தமிழர்களின் நிலை

1. தமிழ் அலுவல் மொழிகளாக உள்ள நாடுகள் சிங்கப்பூர், இலங்கை ஆகும்.
2. தமிழ் சிறுபான்மை மொழியாக உள்ள நாடுகள் கனடா, மலேசியா, மொரிஷியஸ், செஷல்ஸ், தென் ஆப்பிரிக்கா, ரீயூனியன் மற்றும் பிரான்ஸ் ஆகியவையாகும்.

நவீன புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் திறன் பெற்ற தொழில் நிபுணர்களாக உலகம் முழுவதும் பல நாடுகளில் குடியேறியுள்ளனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை 3.5 மில்லியன் ஆகும்.

இதில் சிங்கப்பூர், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா நாடுகள் அடங்கும். சிங்கப்பூர் தமிழ் தொலைக்காட்சி அலைவரிசை, வானொலி ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழ் மொழியை வளர்த்தெடுக்கிறது. உலகம் முழுவதும் உள்ள புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படும் புலம்பெயர்ந்தோரின் விழாக்களில் கலந்து கொள்கின்றனர். தங்கள் சொந்த தாய் மண்ணை விட்டு விலகி சென்றாலும் அவர்கள் பண்பாட்டு வழியில் தங்களது தாய்மண்ணான இந்தியா அல்லது தமிழகத்து பண்பாடுகளை உலகெங்கும் கொண்டு செல்பவராகவே உள்ளனர்.

அருஞ்சொற்பொருள்

❖ **பனிப்போர்** : ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்காவிற்கு இடையே நடைபெறும் கருத்து ரீதியான போர்.

❖ **கூட்டு நடவடிக்கை குழு** : இந்தியா மற்றும் சீனாவிற்கு இடையேயான கூட்டு நடவடிக்கை குழு எனும் வழிமுறை.

❖ **எல்லைக் கட்டுப்பாட்டு கோடு** : இந்திய-சீனா இடையேயான உண்மையான எல்லை கட்டுப்பாட்டு கோடு.

❖ **அக்சாய் சின்** : சீனா உரிமை கோரும் லடாக் எல்லையில் உள்ள இந்திய பகுதி.

❖ **கலாச்சார புரட்சி**: சீனாவில், மாவோ (Mao) தலைமையில் 1966-76 ஆண்டுகளுக்கிடையே கலாச்சார புரட்சி நடைபெற்றது.

❖ **பொதுவுடமை** : தொழிலாளர்கள் சமத்துவத்தோடு தொடர்புடையது. 1917 முதல் 1991 வரை சோஷலிச குடியரசால் பின்பற்றப்பட்டது.

❖ **கியூபா நெருக்கடி** : அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் ஒன்றிய குடியரசு நாடுகளுக்கிடையேயான மிக அருகருகே அமைந்த அணு ஆயுத மோதல்.

மதிப்பிடுதல்

I. சரியான விடைகளைத் தேர்வு செய்யவும்.

1. இந்தியா நிறுவன உறுப்பினராக இருப்பது

அ) ஐக்கிய நாடுகள் அவை	ஆ) ஆசியான்
இ) OAC	ஈ) ஒபெக் (OPEC)

2. 2010 இல் இந்திய-ரஷ்யா இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட உடன்படிக்கை

அ) அமைதி, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பிற்கான உடன்படிக்கை
ஆ) நட்புறவுக்கான புதிய உடன்படிக்கை
இ) போர்திறன் சார்ந்த ஒத்துழைப்பு பிரகடனம்
ஈ) தனி மற்றும் முன்னுரிமை ஒத்துழைப்பு

3. 1962 ஆம் ஆண்டு போர் நடைபெற்றது இரு நாடுகளுக்கிடையேயான

அ) இந்திய-சீனா	ஆ) இந்திய-ரஷ்யா
இ) இந்திய-இலங்கை	ஈ) இந்திய-பாகிஸ்தான்

4. ஆப்பிரிக்காவின் இந்திய-ஜப்பான் கூட்டு ஒத்துழைப்பிற்கு பெயர் என்ன?

அ) இந்திய- ஆப்பிரிக்கா அமைப்பு உச்சி மாநாடு
ஆ) அணிசேரா இயக்கம்
இ) ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பாதை
ஈ) ஆசியான்-ஆப்பிரிக்கா தேசங்களின் மாநாடு

5. சார்க் சாசனம் கையெழுத்திடப்பட்ட நகரம் எது?

அ) புது தில்லி

ஆ) கொழும்பு

இ) இஸ்லாமபாத்

ஈ) டக்கா

6. பஞ்சசீலக் கொள்கையினை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள்

அ) இந்திய-சீனா

ஆ) இந்திய-பாகிஸ்தான்

இ) இந்திய-இலங்கை

ஈ) இவை அனைத்தும்

7. அணிசேரா இயக்கத்தை முன்மொழிந்தவர் யார்?

அ) நேரு

ஆ) டிட்டோ

இ) நாசிர்

ஈ) இவை அனைத்தும்

8. 123 உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்ட நாடுகள்

அ) இந்திய-ரஷ்யா

ஆ) இந்திய-அமெரிக்கா

இ) இந்திய-பாகிஸ்தான்

ஈ) இவை அனைத்தும்

9. கீழ்க்கண்டவற்றை பொருத்துக;

அ) எஸ்.சி.ஓ (SCO) - 2015

ஆ) சார்க் - 2001

இ) புதிய வளர்ச்சி வங்கி (NDB) - 1985

ஈ) பிரவாசிய பாரதிய திவாஸ் - 2003

10. பின்வருவனவற்றை கருதுக;

i) தெற்காசிய மக்கள் நலம் பேணுதல் மற்றும் அவர்தம் வாழ்க்கைத் தரம் மேம்பாடு.

ii) தெற்காசிய நாடுகள் மத்தியில் கூட்டுத் தற்சார்பினை ஊக்குவித்தல் மற்றும் பலப்படுத்துதல்.

iii) பொது நலன் காணப்படும் விவகாரங்களில் பன்னாட்டு அமைப்புகளில் தமக்குள் ஒத்துழைப்புடன் செயல்படுவதைப் பலப்படுத்துதல்.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள கூற்றுகளில் சார்க் சாசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள முக்கிய பகுதி எது?

அ) 1 மட்டும் சரி

ஆ) 2 மட்டும் சரி

இ) 1 மற்றும் 3 சரி

ஈ) 1, 2 மற்றும் 3 சரி

II கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமான விடை காணவும்.

1. அணிசேரா இயக்கம் பற்றி கூறுக.

2. "புலம் பெயர்ந்த மக்கள்" (Diaspora) என்பதை வரையறை.

3. தாராளமயம், தனியார்மயம் மற்றும் உலகமயமாதல் என்றால் என்ன?

4. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கிய கோட்பாடுகள் யாவை?

5. வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்?

6. பிரிக்ஸ் அமைப்பின் நோக்கங்களை விளக்குக.

III கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை காணவும்.

1. இந்திய-அமெரிக்கா நாடுகளுக்கிடையேயான அணுக்கரு ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
2. உலகம் முழுவதும் வாழும் தமிழர்களைப் பற்றி குறிப்பு வரைக.
3. இந்திய - ஐரோப்பிய உறவுகளைப் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
4. இந்தியா - ஜப்பான் உறவுகளைப் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
5. அணிசேரா இயக்கம் உருவாக்கத்தில் ஆப்பிரிக்காவின் பங்கு என்ன?

IV. கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடை காணவும்.

1. சார்க் அமைப்பில் இந்தியாவின் பங்கினை விவாதிக்க.
2. 21ஆம் நூற்றாண்டில் இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகளைப் பற்றி மதிப்பீடு செய்க.
3. இந்தியா ஆசியான் அமைப்பு இடையேயுள்ள உறவுகளைப் பற்றி விமர்சித்து எழுதுக.
4. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு வெளியுறவுக் கொள்கையின் பரிணாமத்தைப் பற்றி விளக்குக.

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Jain, Dinesh Kumar, Amb. "India's Foreign Policy." Ministry of External Affairs, Government of India. February 25, 2014. Accessed July 25, 2019.
- ❖ Sharma, JC, Amb. "India's Foreign Policy, National Security and Development." Ministry of External Affairs, Government of India. December 03, 2013. Accessed July 25, 2019.
- ❖ Mukherjee, Rohan, and David M. Malone. "Indian Foreign Policy and Contemporary Security Challenges." International Affairs (Royal Institute of International Affairs 1944-) 87, no. 1 (2011): 87-104.
- ❖ Ganguly, Sumit, ed. Engaging the World: Indian Foreign Policy since 1947. Delhi: Oxford University Press, 2016. Oxford Scholarship Online, 2016. doi: 10.1093/acprof:oso/9780199458325.001.0001.
- ❖ "India-Russia Relations." Ministry of External Affairs, Government of India. August 2017. Accessed July 25, 2019.
- ❖ "Bilateral Relations: India-Russia Relations." Embassy of India, Moscow (Russia). Accessed July 25, 2019.

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ https://mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/India_US_brief.pdf
- ❖ https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/52023/7/07_chapter%201.pdf
- ❖ <https://mea.gov.in/indian-foreign-policy.htm>.
- ❖ <https://www.mea.gov.in/foreign-policy.htm>.
- ❖ <http://www.jstor.org/stable/20869612>.